

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 9. 2022 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Slavíka a přísedících Ing. Jiřího Haly a Mgr. P. Hamady

takto:

Obžalovaný

D. Z., narozen xxx v Xxx, trvalý pobyt Xxx, Xxx Xxx, doručovací adresa Xxx, Xxx Xxx, bez pracovního poměru, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve Vazební věznici Xxx – Xxx

je vinen, že

dne 12. 5. 2021 kolem 09:30 hodin v Xxx, okres Praha – východ, v ulici Xxx xxx v prostoru zahrádkářské kolonie na pozemku xxx Xxx, vstoupil na pozemek zahrádky, kterou zde má pronajatou poškozená J. V., narozena xxx, která na pozemku v té době pracovala, poškozenou oslovil, následovně k ní zezadu přistoupil a uchopil ji a i přes její aktivní fyzický odpor a volání o pomoc, odvěkl poškozenou k chatce, která se na pozemku nachází, poškozenou do chatky hodil, vstoupil za ní do chaty a zavřel dveře, poškozené přikázal, aby se svlékla do naha, vytáhl nůž a poškozenou řízl na paži pravé ruky s tím, že pokud bude spolupracovat, nic se jí nestane, jinak, že jí pobodá, že si ji najde, že zjistí, kde bydlí, že to řekne jejímu partnerovi, nůž měl přitom po celou dobu položený na dosah své ruky na stoličce, sám si stáhl kraťasy a trenýrky a požadoval po poškozené orální sex, poškozená se z obavy, že by mohl své výhrůžky splnit, jeho požadavkům podvolila, při orálním sexu poškozená seděla na dětském stolečku a on stál před ní, po nějaké době přešel z orálního sexu k souloži, kdy na stolečku sedící poškozené zvedl nohy a zavedl jí svůj pohlavní úd do jejího přirození, po nějaké době opětovně po poškozené požadoval orální sex, během těchto aktivit poškozené vyhrožoval, aby se na něj nedívala, palci jí zamačkával oči do důlků, což ji bolelo, u orálního sexu jí držel hlavu, u obžalovaného došlo k vyvrcholení a výronu semene do úst poškozené, které na jeho příkaz musela spolknout, poté vzal poškozené batoh s osobními věcmi, doklady a klíči od jejího auta s tím, že s autem odjede, v chatce dále odcizil láhve s alkoholem a pánskou mikinu, poškozené umožnil, aby se oblékla a tato, z obavy o své věci a auto, jej uprosila,

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

že jej odveze, kam bude chtít, v autě, kam ji ze zahrádky odvedl, čemuž se ze strachu z něj, když ji cestou k autu držel pevně kolem ramen a věděla, že má nůž, podvolila, ve vozidle usedla na místo řidiče a obžalovaný, který usedl na místo spolujezdce, jí opakovaně zakázal, aby se na něj dívala, když se o to během jízdy pokusila, udeřil ji pěstí do obličeje, po poškození, která se ho bála, chtěl, aby nic nehlásila, během jízdy poškozenou přes oblečení osahával, poškozená jela podle jeho příkazů směrem na Xxx xxx a dále směrem na obec Xxx, okres Nymburk, kde v katastru této obce na kraji pole poblíž areálu xxx společnosti XXX XXX, s.r.o. u tzv. Xxx jí přikázal zastavit a opětovně se svléknout do naha, požadoval po ní, aby onanovala, mačkal jí prsa, vyndal přirození z trenek a požadoval po poškozené orální sex, čemuž se ze strachu podvolila, u toho ji osahával, požadoval, aby si na něj sedla, aby s ní mohl souložit, protože v té době k vozidlu přišli pracovníci uvedené společnosti, kteří je chtěli z místa vyhnat, z místa odjeli, poškozená chtěla obžalovaného odvézt do Xxx xxx na nádraží, po cestě ji obžalovaný donutil zastavit na přesně nezjištěném místě v Xxx xxx – Xxx, okres Nymburk, kde s tím, že to skončí, opět požadoval orální sex, při kterém u něj došlo k vyvrcholení, následovně poškozené řekl, ať se oblékne a odjeli do Xxx xxx, kde poblíž xxx Xxx Xxx z vozidla vystoupil,

v průběhu jednání poškozené vzniklo v důsledku fyzického napadání ze strany obžalovaného zranění v rozsahu kontuze hlavy a obličeje, distorze C páteře, řezné rány na pravé paži a kontuze kolen a jako přímý následek tohoto jednání u poškozené J. V. nejpozději do dvou měsíců od činu vznikla a rozvinula se posttraumatická stresová porucha, která trvala nejméně do 13. 7. 2022, kdy na základě výpovědi poškozené v hlavním líčení z tohoto dne potvrdil přítomnost posttraumatické stresové poruchy znalec z oboru psychiatrie, přičemž posttraumatická stresová porucha nepříznivě ovlivňuje prakticky všechny složky psychiky poškozené, emotivitu se stavy úzkosti a zvýšenou labilitou, s reakcí i na dříve podprahové podněty, následkem prožitého traumatu je u poškozené postiženo sebehodnocení, sociální fungování a sebejistota, dostávají se poruchy spánku s úzkostnými sny, objevují se flashbacky se znovuprožíváním traumatu a ztrátou radosti ze života, obavy o osud svých dětí a partnerského vztahu, v rámci posttraumatické stresové poruchy jsou u poškozené časté bolesti hlavy, bušení srdce, třes končetin, únavnosti, fyzické paralyzování s nemožností volného pohybu a dušností, v důsledku porušení normální tělesných a duševních funkcí jde u poškozené o podstatné omezení v běžném způsobu života, v průběhu fyzického napadání poškozené a znásilnění se obžalovaný zmocnil jejího batohu, do kterého předtím musela uložit svůj prsten a hodinky, které si na jeho pokyn musela sundat, obžalovaný batoh později prohlédl a ku škodě poškozené odcizil 2.000,- Kč na hotovosti, prsten z bílého zlata s kamínkem v hodnotě 4.200,- Kč, zlaté náušnice v hodnotě 3.630,- Kč, bezdrátová sluchátka zn. Canyon v hodnotě 320,- Kč, před odchodem z chatky na zahradě zde poškozené J. V. odcizil alkoholické nápoje v lahvích, a to rum Diplomatico v hodnotě 800,- Kč, rum Heffron v hodnotě 300,- Kč, Bohemia sekt Brut v hodnotě 120,- Kč a dále ku škodě D. K. pánskou mikinu šedé barvy zn. CA v hodnotě 250,- Kč a dále ku škodě poškozené J. V. po vystoupení z vozidla poškozené v Xxx xxx za účelem zkomplikování vyhledání pomoci poškozenou a získání času k úniku obžalovaný úmyslně poškodil její mobilní telefon zn. iPhone 8 256 GB Silver v hodnotě 6.200,- Kč,

tedy:

jednak jiného násilím donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal souloží, se zbraní a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

jednak proti jinému užil násilí a pohrůžku bezprostředního násilí v úmyslu zmocnit se cizí věci,

čímž spáchal

jednak zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, jednak zločin loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dále obžalovanému ukládá trest propadnutí věci - zavíracího nože s černou stříenkou s označením „STAINLES 420 STEEL“ na čepeli.

Podle § 99 odst. 2, odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozeným:

- J. V., nar. xxx v Xxx xxx
 - o na náhradě škody částku 32.731,35 Kč,
 - o na náhradě bolestného částku 65.524,- Kč,
 - o na náhradě nemajetkové újmy částku ve výši 950.000,- Kčvše s úrokem z prodlení ročně ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů od právní moci rozsudku do zaplacení.
- D. K., nar. xxx v Xxx
 - o na náhradě škody částku 250,- Kč,
 - o na náhradě nemajetkové újmy částku 30.000,- Kč
- České republice – Ministerstvu spravedlnosti ČR, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 427/16, IČ 00025429 na náhradě škody částku 50.000,- Kč.

Odůvodnění

1. Soud dospěl na podkladě hodnocení důkazů provedených v rámci konaného hlavního líčení ke skutkovým a právním závěrům tak, jak je vtělil do výrokové části rozsudku. Soud má na základě provedeného dokazování za prokázané, že se obžalovaný dopustil ve výroku uvedeného jednání, naplňujícího všechny znaky skutkové podstaty uvedených trestných činů, které je, jak vyplývá z následujícího odůvodnění, třeba kvalifikovat tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku.
2. **Obžalovaný D. Z.** vypověděl ke své osobě, že je svobodný, má jedno 10leté dítě. Před nástupem do výkonu trestu s ním žilo v jedné domácnosti. Na dítě musí hradit výživné 2000 Kč na základě rozhodnutí soudu. Momentálně ho neplatí, je nezaměstnaný. Do výkonu trestu nastoupil 13. 5. 2021 s tím, že měl konec výstupu 22. 1. a tam pro něj přijela kriminálka a na výstupu jej dali na vazbu, kvůli nadepsané věci. Před výkonem trestu byl zaměstnán v pizzerii. Vydělával si zhruba 27 tisíc čistého. Byl tam zaměstnán necelé 4 roky. Hodnotnější majetek nemá. Alkohol i drogy užíval zhruba jednou týdně. Z drog to byla marihuana, pervitin a kokain. Závislý se necítil. Důvod, proč je začal užívat, byly problémy v domácnosti. Docházel do ambulantní protialkoholní léčebny. Léčba mu pomohla, protože měl období, kdy pil pivo jednou týdně. Drogy neužíval 4 měsíce, pak si zase jednou za měsíc dal, takže to nebylo pravidelné. Jiné návykové látky, jako jsou léky, nebral. S jinými závislostmi nebo psychickými problémy se nikdy neléčil. V současné době je ve výkonu trestu za porušení podmínky v trestní věci, za poškozování cizí věci. Byl asi 6x soudně trestán za krádež, loupež a v roce 2010 za znásilnění, s kterým se neztotožňoval. V minulosti byl jednou ve výkonu trestu. Aktuální omezení na svobodě vnímá o hodně hůř kvůli dceři a kvůli obvinění v této věci. Léčbu vnímá tak, že ji úspěšně dokončil. Léčba trvala zhruba 20 měsíců. Nejdříve měl ústavní a potom ambulantní. V ústavu byl 20 měsíců a poté byl 6 let venku a 6 let docházel ambulantně. Docházel tam pravidelně jednou měsíčně a spolupracoval. Pokud obžalovaný nesouhlasil s minulým odsouzením za znásilnění, uvedl, že to neudělal. Na základě hodinu a půl dlouhého Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

rozhovoru se znalcem a psychologem na něj byl udělán znalecký posudek, že má nějakou deviaci, se kterou se neztotožňoval, ale musel nastoupit ústavní léčení. Po sexuální stránce je obžalovaný podle svého názoru v pořádku. Ve VTOS obžalovaného dcera navštěvuje omezeně, zhruba jednou za 3 měsíce. Po ukončení předchozí léčby obžalovaný necítil žádné problémy. Jediné problémy, které vnímal, tak byly s alkoholem, ale to nebylo nic, co by se nedalo zvládnout. Nepozoroval na sobě stavy, kdy by jednal nekontrolovaně.

K věci obžalovaný samostatně uvedl, že se to stalo jinak, bylo to dobrovolně a za finanční obnos. Lituje toho dne, že jel do Xxx a že se toto stalo. **K dotazům** pak obžalovaný uvedl, že jel za kamarádem. Jednalo se o P. V.. Byla to domluvená návštěva, ale nedorazil k němu. Psal obžalovanému totiž SMS, že musí do práce zastoupit kolegu. Za kamarádem jel obžalovaný právě do Xxx, ačkoli bydlí v Xxx xxx. K zahrádkářské kolonii se dostal náhodou. Šel na setkání s panem V., když mu napsal, že jde do práce, tak šel zpátky přes zahrádkářskou kolonii na vlak. Šel podle toho, jak jde řeka k mostu a kde je vlakové nádraží. První kontakt s poškozenou proběhl tak, že poškozená pozdravila obžalovaného, obžalovaný pozdravil jí. Měl s sebou lahev Jägermeister. Dali si spolu panáka. Ona řekla, že moc pít nemůže, protože bude řídit. Pak obžalovaného oslovila, že se jí líbí, reagoval stejně a dodal, jestli by za finanční obnos spolu něco neměli. Na otázku, proč obžalovaný nabízel peníze, když si s poškozenou vzájemně „odsouhlasili“ přitažlivost obžalovaný uvedl, že měl se sexem za peníze nějaké zkušenosti, tak jí to prostě řekl. Měl u sebe vyšší finanční obnos, takže jí řekl, jestli by poškozená obžalovaného za 2 tisíce orálně neuspokojila. Asi 6x se mu to v minulosti povedlo i s možností si to natočit. Pokud byl obžalovaný konfrontován s tím, že v přípravném řízení uváděl částku 1 000 Kč, odpověděl, že nejdřív bylo 1000 Kč a potom znovu 1000 Kč, tedy 2000 Kč. Finanční prostředky poškozené předal. U sebe měl v té době asi 40 tisíc Kč. Na důvod držení takové hotovosti obžalovaný uvedl, že je prostě měl u sebe. Něco chtěl půjčit P. V.. Skoro běžně nosí takto vysokou hotovost. Po zadržení u sebe měl asi 3 tisíce. Bylo to proto, že nakoupil sobě i dceři oblečení a za zbytek koupil marihuanu. Ačkoli k dotazu předsedy senátu obžalovaný původně uvedl, že pokud se týká průběhu předávání peněz poškozené, odkazuje na výpověď z přípravného řízení, protože přesně si to už nepamatuje, je to nějaká doba a jeho psychický stav není zrovna nejlepší. K pozdějším dotazům však uvedl, že peníze poškozené předal nejdřív u flašky na zahrádkářské kolonii a další v autě u Xxx xxx, kde poškozená zastavila, že potřebuje čůrat a byl vykonáván další orální sex. Obžalovaný žádný nůž nenosí. V tu dobu měl i pistol a 9mm náboje, které jel předat také P. V., ale v tu dobu u sebe neměl ani jednu věc. Jenom pistol vlastně. První styk byl normální v chatce. Poškozená obžalovaného začala orálně uspokojovat, pak se otočila a byl vykonáván pohlavní styk zezadu. Mezitím popíjeli alkohol. Ona už pak nechtěla pít, že bude řídit někam do Xxx . Poškozená celkem s obžalovaným vypila zhruba asi 6 panáků. Po sexu v chatce se napili, oblékli se a poškozená obžalovanému řekla, že musí jet ke kadeřnici, že tam musí být v 11 hodin v Xxx xxx nebo v Xxx , a že se to nesmí dozvědět manžel. Nabídla obžalovanému, že ho odveze do Xxx xxx. Cesta probíhala normálně. Sedl si na sedadlo spolujezdce a poškozená řídila. Navrhoval, že bude řídit, ať nemá poškozená problémy, protože vypili půlku lahve. Ona tedy řídila a jeli do Xxx xxx přes Xxx. K dalšímu styku došlo u zahrádkářské kolonie, kde poškozená zastavila, kde chtěla čůrat. Tak se vyčůrala a zpátky nastoupila do vozidla a obžalovaný jí dal dalších 2000 Kč nebo 1000Kč, nevzpomíná si už, a poškozená jej orálně uspokojila. Styk s poškozenou tentokrát nenatáčel, protože měl vybitý telefon. Z chatky si vzal Diplomatico rum. Protože vypili toho Jägermeistera, tak mu poškozená řekla, že si může vzít tento rum. V autě, když obžalovaného poškozená orálně uspokojovala, měla batoh mezi nohama obžalovaného a obžalovaný tam měl osobní věci. Jak měl stáhnuté kalhoty, tak mu vypadl telefon, klíče atd. Všechno to sebral včetně jejího prstýnku, který tam byl a strčil si ho do své kapsy. Víc lahví alkoholu by neměl kam dát a mikinu měl obžalovaný svou, takže nesouhlasí s tím, že měl věci odnést. Prázdnou lahev od Jägermeistera vyhazoval v Xxx do prázdného sudu, asi na odpadky. Pohlavní styk proběhl v chatce tak, že nejprve byl orální sex, potom klasický sex a vyvrcholení bylo poškozené do pusy. Toto celé mohlo trvat asi 15 minut. Po cestě zastavili pouze jednou u té zahrádkářské kolonie, kde je natáčeli nějakí pánové a tam došlo k orálnímu styku pouze jednou, též za peníze. I tam došlo k vyvrcholení do pusy. Již při prvním setkání s poškozenou tato měla odřeninu na ruce a na obličej. Obžalovaný se na zranění ptal. Poškozená odvětila, ať to neřeší, že

nic. Na základě toho se začali víc bavit a ona si s obžalovaným dala panáka. Rozešli se v Xxx u xxx. Obžalovaný šel dál do Xxx Xxx, kde pracoval P. V. za ním do práce. U sebe měl pouze lahev Diplomatico a odcizený prstýnek poškozené. Poškozená obžalovanému říkala, že mu telefonní číslo dát nemůže. Rozloučili se a obžalovaný odešel. Poškozená v průběhu doby mluvila o manželovi, dále že má problémy, že je na zahrádkářské kolonii častěji. Ptala se obžalovaného na dítě, tak jí řekl, že má dceru. Říkala dále, že má také děti, že má 2 kluky, a že bydlí v Xxx xxx. Obžalovaný odpověděl, že tam má babičku a to byla asi veškerá komunikace, co proběhla. Za panem V. ten den jel, aby mu předal náboje. Domluveni byli ohledně nábojů i půjčky peněz. Životní náklady obžalovaného v té době byly vysoké. Měl i nelegální příjmy, které tvořily základní sumy, o kterých mluví, protože byly z nelegální činnosti. Dostal nabídku od jednoho cizince, aby přenesl z jednoho místa na druhé krabici s 9mm pistolí nebo náboji a takové věci. Za to dostal různé takové sumy. S panem V. se nakonec nepotkal. Měl toho hodně a byly obědy. Dal obžalovanému klíče od svého bytu a obžalovaný šel k němu do bytu. Tam na něj počkal. Setkali se tedy až po práci. Za alkohol dával obžalovaný poškozené asi 500 nebo 700 Kč. Nechtěla si to vzít, ale nechal jí to tam stejně. Stejně si je vzala. Během kontaktu s obžalovaným poškozená neutrpěla žádné zranění. Předtím již měla na levé straně pohmožděniny u ucha a oka. Dále měla na levé ruce nějaký šrám. Vlhčenými ubrousky se otírali po sexu. Když odcházeli z chatky, potkali staršího pána. Pozdravili ho. Říkal, ať zavřou bránu toho pozemku. Celé setkání s poškozenou trvalo zhruba hodinu, hodinu a půl. Poškozená u sebe měla iPhone, který nebyl v dobrém stavu. Telefon nepoužívala. Jestli ho s sebou měla po cestě autem, obžalovaný neví. Při prvním setkání byla poškozená rozrušená, taková ve stresu. Rozhodně nebyla v pohodě, neřekla k tomu nic bližšího. Obžalovaný to vnímal tak, že má asi psychické problémy doma s tím manželem, takže místo toho se byla odreagovat na zahradě. Pozemek byl oplocen, vstup do branky byl z pravé strany, přičemž chatka a její pozemek byl na levé straně hned u vchodu, který obsahoval jednu malou chatku a prostor s polem. Byly tam skleničky a vedle bytové družstvo. Na pozemku byl i obytný přívěs. První kontakt s poškozenou proběhl přes plot. Branka byla odemčená. Na pozemek obžalovaného poškozená pozvala. Chatička byla od branky do 10 metrů. Konverzace s poškozenou probíhala pouze na pozemku a to 5-10 minut. Pak se přesunuli do chatky. To už měli domluvený pohlavní styk. Ke styku došlo přímo v dřevěné chatce. Uvnitř byl po pravé straně stoleček.

3. **Výslech poškozené J. V.** byl proveden z oddělené místnosti prostřednictvím videokonferenčního zařízení za účasti asistentky předsedy senátu, kdy poškozená jako zvlášť zranitelná oběť /§ 2 odst. 4 písm. c) zákona č. 45/2013 Sb. o obětech trestných činů (dále jen „ObTČ“)/ požádala o výslech bez vizuálního kontaktu s obžalovaným, kdy takový postup předpokládá jak trestní řád (§183 odst. 4, §209 odst. 1), tak i ust. § 20 odst. 4 ObTČ. Protože byly splněny podmínky pro takový postup a nebránily takovému postupu žádné závažné důvody, soud nevyhověl požadavkům obhajoby, aby výslech byl proveden „standardním“ způsobem za fyzické přítomnosti stran.

Poškozená předně učinila prohlášení ve smyslu ust. §22 ObTČ, kdy uvedla, že její život je obrácen naruby. Je pod dohledem psychoterapie a snaží se to zvládnout nejlépe, jak umí, ale opravdu jí prožité události velice zatěžují jak z profesního, teď si dodělává vzdělání, tak z osobního i sexuálního života. Momentálně není schopna vést život tak, jak před incidentem. Bude dále žádat, aby nedošlo případně po výkonu trestu k nějakému styku s obžalovaným. Velice jí to děsí a chtěla by se tímto směrem zaměřit.

K věci poškozená samostatně uvedla následující. Od začátku roku získala do pronájmu zahrádku. Tam dělala zimní práce a úpravu pozemku tak, aby tam mohla žít s rodinou a realizovat tam nějaké zahradní činnosti. Toho dne tam šla upravovat pozemek. Setkala se tam s obžalovaným. Oslovil ji, že tam s dědou zapomněli klíče. Myslí, že zmiňoval pana V., když se ptala na konkrétní jméno. Tak obžalovaný požádal, jestli mohou použít branku, která dělí pozemky. Ten pozemek je plně oplocený a vstup na pozemek je dvěma uzamykatelnými bránami. Říkala, že není problém. Vzhledem k tomu, že tam je nová, tak nemá přehled o zahrádkářích, kteří tam jsou. Nepřišlo jí to nijak divné. Poté se věnovala dál té činnosti. Obžalovaný následně přišel s kýblem plným plevelu, vstoupil na jejich pozemek, překročil hranici toho pomyslného pozemku. To poškozenou zarazilo, vytuhla. Obžalovaný přešel za ní a pak došlo k incidentu. Napadl jí. Poškozená se nějakým

způsobem snažila dovolat pomoc, bránit se. Obžalovaný měl velkou sílu, takže věděla, že není šance proti němu bojovat, protože stejně by to nedopadlo dobře. Nemohla se pomoci dovolat, tak se snažila přejít k vyjednávání. Problesklo jí hlavou, co má za lubem. Myslela si, že touží po nějakém sexuálním aktu, tak začala vyjednávat, že přistoupí na to, ale ať jí neublíží, ať to dopadne nejlépe pro ni. Obžalovaný poškozenou hodil do domku silou, zavřel za sebou a už kladl požadavky, které uváděla ve výpovědi. Před sexuálním kontaktem jí poručil, abych si sňala veškeré cennosti, mobil a prstýnek ať hodí do batohu, který tam měla sebou. Ten si držel při ruce. Neví odkud, ale obžalovaný vytáhl nůž, řízl poškozenou do pravé paže, ať nedělá blbosti, že může dojít k horšímu zranění. Do teď tam má jizvu, i když to byla povrchová rána. Splnila veškeré jeho požadavky, které chtěl. Po sexuálním kontaktu se obžalovaný ptal, jak to bude dál. Vyhrožoval jí, že jí napadne rodinu, že napadne poškozenou, že má v okolí lidi a kdesi cosi. Ptal se, jestli je tam poškozená vozidlem, že má klíčky pro auta. Řekla, že ano. Obžalovaný řekl, že jí ten batoh nechá na tom vozidle. Věděla, že nenechá. Pro poškozenou bylo důležité uchránit její identitu. Veškeré doklady měla v peněžence v batohu. Nechtěla, aby odešel s jejími doklady, aby jí ukradl auto. Pro poškozenou bylo nemyslitelné, že přijde zase o auto a nebude schopná převážet děti do zdravotnického zařízení nebo k prarodičům. Řekla obžalovanému, že ho odveze a ten jí potom dá ten batoh. Začala s ním vyjednávat. Pro někoho je to nepochopitelné, pro poškozenou to bylo životně důležité. Když šli z toho pozemku, tak potkali pána, který byl v kolonii. Poškozená se ho snažila upozornit, že něco je špatně, ať jí pomůže, ale bála se toho pachatele, protože jí držel blízko sebe. Snažila se nějakým způsobem na toho pána napojit, aby zakročil. Bohužel se nezadařilo, takže musela zase jednat na svou pěst a prostě se zapnula do nějakého módu odevzdání a plnění rozkazů. Když nasedla s ním do auta, věděla, že je to špatně, že se z toho nevyvlékne. Bohužel se stalo, tak dál postupovala. V autě říkal, že chce zavézt pouze na kraj silnice. Dojeli tam. Zase zadával požadavky, že chce zavézt na nádraží. Stále opakoval, že je z Xxx, že potřebuje na nádraží směr Xxx. Odvezla ho tam, ale nevystoupil. Vzala ho různě po Xxx, až dojeli směr na Xxx, kde v xxx poškozenou přinutil zaparkovat a přinutil jí k dalšímu aktu. Samozřejmě se bránila, ale věděla, že to nemá smysl, protože při té cestě na to xxx ji i fyzicky napadl. Dal jí pěstí, to ji úplně odzbrojilo, takže už se nesnažila vymyslet nějaké útekové momenty. U toho xxx na tom fyzicky a psychicky byla špatně. Rozbrečela se. Ono ho to stresovalo, byl agresivnější, tak zase musela nějakým způsobem emoce udržet pod kontrolou. V xxx je vyrušil pán, asi zaměstnanec toho xxx. Napadlo jí, že by vyskočila z auta, že by žádala o pomoc. Bála se, byla vyděšená, že buď zabije jí, nebo jeho. Tak jeli o kus dál, kde v nějaké obytné zóně po ní chtěl orální sex. Poškozená mu vyhověla. Obžalovaný sliboval, že jí pustí, že to bude naposledy, co ho uvidí. Nechal se vyložit v Xxx, kde jí vrátil našťestí doklady, což byl pro poškozenou hlavní bod. Odcizil nějakou cennost, hotovost, zničil telefon a odkráčel si to dál. První, co chtěla, tak chtěla zavolat partnerovi, ale telefon byl zničený, tak hledala, jak se s ním spojit. V okolí bydlí přátelé. Věděla, že manžel kamarádky je doma, jela tam a odtamtud volala pomoc a pak už jeli na policii a vypovídali o činu.

K dotazům poškozená dále vypověděla, že bylo běžné, že na zahrádku jezdila sama. Partner pracoval, poškozená byla na rodičovské. Byla domluvena s rodiči, že když jí pohlídali děti, tak využila toho času a šla pracovat na tu zahradu. Vzhledem k tomu, že tam mají pomyslné oplocení, děti by se volně pohybovaly po pozemku. V rámci jejich bezpečí tam jezdila sama než by tam udělali ohrazení toho pozemku. Bylo tam potřeba udělat nějaké povrchové úpravy vzhledem ke stavu té zahrádky, takže to bylo pro ně i fyzicky nebezpečné, že by si tam mohly vymknout nohu. Poškozená myslela, že je tam v bezpečí. Zahrádka, kterou si pronajali, byla oplocená a pohybovali se tam různí zahrádkáři. Bohužel v té době, kdy se to stalo, tam byla sama nebo nevšimla si, že by tam byl někdo, kdo by byl na své zahrádce. Ten den měla plány takové, že jela k rodičům, kde nechala děti. Měla jet ke kadeřnici na desátou hodinu. Měla hodinu prostoru. Tak si řekla, že si buď půjde zaběhat, nebo udělá něco na té zahrádce. Rychle jela na zahrádku, tam odložila sazeničky, které si koupila v předcházejících dnech a začala tam dělat zimní práce. Potom tedy měla jít v 10 hodin ke kadeřnici. Ta potom volala, kde poškozená je, i rodiče volali. Snažila se pachatele vyděsit tím, že volat budou, že v 10 hodin měla být tam a tam, aby ho nějakým způsobem vyděsila, aby ho dostala z auta, což nepochodila. Proto zmínila tu kadeřnici pachateli, že ji má od 10 hodin z obranného hlediska, aby věděl, že oni vědí, kde je, a když se neozve, že ji budou hledat. Obžalovaného zpočátku vůbec

nevnímala. Začala ho vnímat, až ji oslovil. Přišel ze směru zadní části zahrady. Ne přední částí, kde je branka zpřístupněná všem zahrádkářům. Vzhledem k tomu, že nejsou na začátku té zahrádkářské kolonie a ty zahrádky postupují dál dozadu, tak si říkala, že asi opravdu tam je s tím dědou a říkala mu, že tu branku používat můžou. Přišel zezadu té zahrádky, ze zadní části zahrádkářské kolonie. Byl tedy už v zahrádkářské kolonii, ale byl za hranicí jejich pomyslného plotu. Nevstupoval vyloženě na jejich území, ale byl v té zahrádkářské kolonii. Říkal, že tam je s dědou, že přeskočil plot a že by dědu pustil tou brankou, jestli by to bylo možné. Poškozené to dávalo smysl, tak řekla ano, není problém. Asi za 15-20 minut, kdy poškozená dále pracovala, přišel obžalovaný podruhé, kdy již došlo k fyzickému kontaktu. Při prvním setkání obžalovaný nabídl poškozené panáka na seznámení, kterého měl u sebe. Poškozená s tím souhlasila, ale lahev si jen symbolicky přiložila ke rtům. Bylo to běžné v té zahrádkářské kolonii, neviděla v tom žádný problém, ale pak ve finále komunikace odezněla, věnovala se dál práci a obžalovaný odešel zase do zadní části té zahrádkářské kolonie, odkud přišel. Když se vrátil, žádná komunikace již neproběhla. Šel s těmi plnými kýbly plevelu. Předpokládala, že od toho dědy na tom pozemku. Byla trochu našťvaná, protože poškozené obžalovaný šlapal po tom srovnaném pozemku, kterému se tam věnovala. Přišel, obešel ji ze strany. Oční kontakt tam byl, protože nevěděla, co, kde, jak. Bylo to rychlé, přešel za ní, poškozená vytuhla a pak došlo k napadení. Volala, křičela, mlátila, prosila hlasitě. Přišla o hlasivky. Ještě jí předtím nabídl alkohol, ten ale odmítla. Byla ztuhlá, zády k němu a pak došlo k tomu incidentu, kde ji fyzicky napadl. Obžalovaný měl dva kýbly, červený a bílý. Byly v nich kořeny a plevel. Poškozená neví, odkud je přinesl. Oni sami používaly stejný typ kýblů k práci. Poté, co ji obžalovaný hodil do domku, požadoval po poškozené, aby se svlékla do naha, aby si sedla na ten dětský stoleček, ať nedělá blbosti. Obžalovaný se ani nesvlékl, jen si stáhl kalhoty, aby mohl vykonávat soulož. Snažila se ho vyděsit, že je po porodu, že má nějaké zranění, aby ho odradila. Ptala se ho, co chce, dělal si s ní, co chtěl. Nejdřív tam byl sexuální akt, pak tam byl orální sex. Obžalovaný poškozené tlačil do důlků očí, stále jí nařizoval, ať se na něj nekouká. Prakticky si s ní dělal, co chtěl. U orálního sexu jí hýbal s hlavou podle svých potřeb. Říkal nějaké oplzlosti, že to je lepší, jak s jejím starým. Ptal se, kolikrát s ním má sex, jestli se u něj udělala atd. Při orálním sexu došlo k vyvrcholení. V domku si obžalovaný bral věci, které viděl. Vzal si pracovní rukavice. Při tom sexu se snažil koukat, co by mohl vzít. Otíral tam různě věci, pak to zase vracel zpátky. Ty rukavice měl na sobě od té doby, co se tam svlékala. Odložil si akorát ten nůž vedle ruky poškozené, vypadal jako lovecký nůž. Nahoře měl vroubky a černou rukojeť. Asi 20 cm dlouhý, otvírací, zahnutá špička. Pak se zaměřovala na tu zbraň, aby viděla, jestli ji chce použít nebo ne. Po jeho vyvrcholení v orálním sexu, přišlo poškozené, že hledal něco, aby ji svázal nebo umlčel. Nic takového tam neměli. Snažil se dělat výhrůžky, že si poškozenou najde, ať se to opováží hlásit na policii. Ptal se, jak to udělají, že by odešel. Poškozená mu slibovala, že to nenahlásí, jako kdyby se nic nestalo. Snažila se ho nějakým způsobem přesvědčit, aby už šel. Bylo na něm vidět, že se nemá k odchodu. Vnímala to tak, že by mohlo dojít ještě k něčemu horšímu, tak jí říkal, že nechá na autě ten batoh i s klíči od auta. Poškozená mu nevěřila, tak mu nabídla, že ho odveze o kus dál. Prioritou bylo zachování identity a zachování vozidla. To bylo prioritní a na to se pak zaměřila, aby se nezhroutila. Obžalovaný nato poručil poškozené se obléknout a vyšli z chatky. Batoh poškozené nesl obžalovaný. V něm měla poškozená peněženku s doklady, bezdrátová sluchátka, klíče a telefon a obžalovaný tam dal hodinky a zásrubní prstýnek. Pokud se týká odcizeného alkoholu, obžalovaný v chatě našel papírovou tašku, kde měli alkoholické nápoje. Nevěděla, jaký alkohol si bral. Ví, že tam naházel 2-3 lahve alkoholu, protože když šel, tak to cinkalo. To pak zjistili, jaký typ alkoholu až po zpětné rekapitulaci, když na tu zahrádku šli s policií. Po vysazení v Xxx odešel obžalovaný i s touto taškou. Cesta vedla dle pokynů obžalovaného nejdříve na vlakovou zastávku do Xxx, odkud se obžalovaný mohl do Xxx podle poškozené dostat. Snažila se ho přesvědčit, dostat nějak z auta, aby se mohla dostat do bezpečí. Nechal jí kroužit kolem té zastávky ještě 3x. Nařizoval, aby na něj nekoukala. Stále vyhrožoval, že si poškozenou najde, jestli to nahlásí, ať to nehlásí na policii, že si najde její rodinu, že má děti, že má své kumpány, kteří to za něj zařídí atd. Prakticky stále držel občanku poškozené, vyfotil si ji i do telefonu. Poté, co kroužili a vzhledem k tomu, že na té zastávce pracovali dělníci kvůli rekonstrukci té zastávky, tak vystoupit nechtěl, bál se, tak zvyšoval požadavky na dojezdové vzdálenosti. Pak pouze určoval směr a rychlost. Tak plnila jeho požadavky, až se ocitli v Xxx u xxx. Pěstí poškozené dal, když jeli od zastávky z Xxx směr na Xxx Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

, protože nevydržel stres, že nemůže vystoupit, aspoň to poškozené tak přišlo, a zároveň jí několikrát opakoval, ať se na něj nekouká. Spíš sledovala doklady, kam je sune. Obžalovaný to už nevydržel a udeřil poškozenou velkou intenzitou do obličeje. Nakrátko ztratila vědomí. Cítila, jak jí natéká tvář. Potom už nekladla odpor a plnila jeho požadavky. Pěstí dostala za jízdy pod vnější koutek pravého oka. Žádná zranění před setkáním s obžalovaným poškozená neměla. Pokud se týká dalších zranění, které jí obžalovaný způsobil, když se bránila, tak vlivem obrany a jeho napadení měla roztržený ret, měla ho oteklý. Měla nějaké modřiny na kolenou, ale ty nevnímala. Ten den jí hrozně bolela hlava po tom útoku pěstí do obličeje. Na tyto rány pak přicházela pár dní po incidentu. Při zastavení v té Xxx , kde pachatel vystupoval, poškozená seděla na místě řidiče. On stál venku u spolujezdce s otevřenými dveřmi. Hrabal se stále v tom batohu. Vyndával, zandával, bála se po té pěstí na něj podívat, byla vyděšená. Vrátil jí celý batoh, v tom peněženku s rozházenými doklady a zničený telefon. Předpokládá, že tu dobu, co stál venku, se snažil telefon zničit. Když už se mu to povedlo, tak ho vrátil s tím batohem, zabouchl dveře a odkráčel s papírovou taškou pryč. Jak ničí telefon poškozená nesledovala, raději koukala před sebe. Do poslední chvíle myslela, že ten telefon zničený není. Překvapilo jí, že ten telefon vrátil, a když popojela o kus dál, chtěla zavolat pomoc a teprve poté zjistila, že ten telefon je zničený. Byl ohnutý v polovině. Sklo bylo popraskané. Snažil se ho asi zlomit. Při vystupování obžalovaného z vozidla jej ještě viděla v pořádku. Poškozená připustila, že jí obžalovaný za styk nabízel peníze. Nabízel 2000, ale i 10 000, bylo to různé. Peníze jí žádné nedal ani nevnutil. Peníze u obžalovaného neviděla. Poškozená se domnívá, že styk u xxx si obžalovaný natáčel. Měl v ruce telefon a vyhrožoval, že to pošle „jejímu starému“, když to řekne.

Obžalovaný neodcizil veškerý alkohol, který v chatce měli. Měli tam toho víc. K vysvětlení, proč obžalovaného „dobrovolně“ vezla, poškozená uvedla, že pro někoho je to dost nepochopitelné. Pro ní však ne, protože jí v minulosti byl ukraden první vůz a bylo to hozeno do šuplíku. Z tohoto důvodu mu to nabídla, aby o auto nepřišla a neměla 2 půjčky na auta, které nemá a potom, aby nepřišla o doklady. Sice o auto a doklady nepřišla, ale mělo to potom další následky. Poškozená hned neuvedla, že přišla o zlaté náušnice. Na to přišla až po delší době, protože ty měla v peněžence. Asi po 5 dnech zjišťovala, co chybí nebo ne, protože se s tím snažila nějak smířit a samozřejmě doplnila, že náušnice nenalezla. Netuší, jestli je obžalovaný odcizil nebo vypadly, ale v autě je nenašla, v peněžence taky ne. Ještě přišla o bezdrátová sluchátka značky Canyon, ty byly v batohu. Měla ještě v peněžence hotovost 2000 Kč, protože měla jít ke kadeřnici. Poškozená si vzpomněla, že tuto informaci sdělovala i obžalovanému. Mikina patřila partnerovi. Měl ji v chatce jako pracovní. Tu si obžalovaný oblékl, když vycházeli z té chatky, tu měl po celou dobu a s ní pak odešel, když ho vyložila v Xxx . Vlhčené ubrousky používal obžalovaný při celém sexuálním útoku, utíral místa, kde si myslel, že se dotknul, své stopy spermatu, pak dětský stolek, tak to také utřel a používal je nadále i v autě, kde utíral palubovku, celý vůz zevnitř.

S partnerem má poškozená vztah dlouhodobý. Jsou spolu 13 let s tím, že 5 let žijí ve společné domácnosti a mají 2 děti. Před incidentem byl velmi harmonický, všechno klapalo, fungovalo, proto se rozhodli založit rodinu, proto plánovali budoucnost. Po incidentu je všechno špatně, nerozumí si, mají odlišný názor na danou věc. Partner není podporou takovou, jakou by si přála. Ani poškozená mu nedokáže být podporou, jakou by si přál. Veškerý stres se přenáší na jejich děti. Poškozené je to líto, nerozumí si, jak sexuálně, tak psychicky. Vztah je velmi narušený. Obžalovanému řekla, že rovná pozemek, aby tam mohla udělat dětské hřiště. Zmínila tedy, že má děti, partnera nezmínila, to z toho vycházelo automaticky. Jednání obžalovaného narušilo celkově vztah s partnerem psychického, fyzického, sexuálního rázu. Vůbec si nerozumí. Narušilo to jejich pohled na celou danou situaci. On to vidí jinak, poškozená také jinak. Nějakým způsobem se nedokážou podpořit. Samozřejmě se to promítá v úkonech běžného soužití. Stále tam je přetřásán ten incident. Navzájem si ubližují. Sexuální vztah nefunguje už vůbec, nehledě na to, že spíše poškozená má problém, který bude v budoucnu řešit dál. V ostatních oblastech života je poškozená také ovlivněna. Byla soběstačný člověk, nyní je velice omezená. Chodila běhat, dělala individuální sporty, ty jsou pro ni znemožněné, protože se stále ohlíží, jestli někdo něco. Co se týče profesního života, vzhledem k tomu, že je na rodičovské dovolené, nedokáže to s určitostí říci. Poškozená chtěla rozjet projekt zahradní architektury jako podnikání. Vzhledem k tomu, co se stalo, tak to Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

vidí jako nereálné. Dále si doplňuje vzdělání v předškolní nebo školní pedagogice, protože si říkala, že je dobré se zaměřit i tímto směrem vzhledem k tomu, že má tak staré děti, aby jim byla poblíž. To se jí také znemožňuje, protože její soustředění, pochopení otázky je tak obtížné, že jí to znemožňuje to studium lehce zvládnout. Hodně jí to zatěžuje, je unavená. Co se týče psychického stavu, je to jak pingpongový míček. Jednou je nahoře, jednou dole, takže se to přenáší jak na partnera, tak i na děti, které tak vychovává ve stresu, v úzkosti. Bojí se, že jim předá, že se mají celý život bát, že veškeré pocity mají skrývat. Je to dost zatěžující. Je to i hlavním tématem zvládnutí celé té situace na psychoterapiích, aby vychovala zdravé osobnosti. Po tom incidentu docházela 2x týdně do proFemu, kde jí zprostředkovali terapii, v které pokračuje. Pak to dali na 1x týdně. Občas paní terapeutka to zkusila jednou za 2 týdny, teď se vrací zpátky k jednotýdenní terapii. Výhrůžky obžalovaného poškozenou ovlivňují velice a vnímá je doposud. Poškozenou tak ovlivnily, že nechtěla celý incident ani hlásit na policii, byla proti tomu. Byla strachy vyděšená. V danou chvíli jednal partner jejím jménem a převzal veškerou iniciativu a nahlásil to na policii. Ty výhrůžky poškozenou vyděsily tak, že by to ani na policejní orgán nehlásila a snažila by se s tím vyrovnat sama. Poškozená doufá, že se bude moct svobodně nadechnout, aniž by jí proběhlo v hlavě, že ji zabije, že si najde její rodinu, že má své kumpány. Poškozená má fyzické projevy úzkosti, má panické ataky, pnutí na hrudi, zrychlený dech, slabost v nohou, bylo jí až na omdlení. Náklady související s léčbou převyšují rodinný rozpočet. Partner poškozené si musel vzít další práci, aby to utáhli. Psychoterapie není levná, měsíčně stojí kolem 3-4 tisíc Kč, nehledě na to, že musí zajistit v danou chvíli hlídání pro děti, které jsou velice malé, takže to jsou další náklady. Buď to řeší mezi rodiči, kteří pracují a musí si na to vzít dovolenou nebo partner se musí uvolnit z práce. Po tom incidentu se poškozené zvýšili fyzické problémy, má xxx problémy, xxx, xxx, je to prostě sled všeho psychického zdraví. Přisuzuje se to nadměrnému stresu.

Poškozená říkala obžalovanému o nějakých problémech ve vztahu. Schválně lhala. Říkala, že s partnerem neměla orgasmus, že jí to s ním nefunguje. Domnívala se, že by to pachatele víc vzrušilo, aby už vyvrcholil a skončilo celé to trápení. Hlavně on to od poškozené chtěl slyšet. Celý incident mohl podle pocitu poškozené trvat 2-3 hodiny, reálně to bylo kratší. Časy má poškozená zkreslené, byla to pro ní věčnost.

- Svědék D. K.**, partner poškozené, vypověděl, že mu poškozená volala v 10:55 z Xxx xxx a říkala, že byla znásilněna v Xxx na zahrádce. Řekla, že pachatel byl jeden. Svědek se na nic neptal a jel tam, odkud volala. Když přijel na místo, byla silně rozrušena a říkala, že jí bylo vyhrožováno smrtí, že byly ofoceny její doklady, takže pachatel ví, kde bydlí a bojí se, že když něco nahlásí, aby se nemstil. Svědek jí říkal, že všechno bude dobré, ať se nebojí, že to nějak vyřeší. Kontaktoval Městskou policii v Xxx xxx, bohužel na služebně nikdo nebyl, tak volal na linku 158 po 11:10, přibližně. Hlídka přijela do 10 minut. Pachatele poškozená zhruba nějak popsala. Hlídka jela prvotně na nádraží a chtěla se kouknout, jestli pachatel nejel z města. Bohužel se nepovedlo nikoho najít podle popisu. Když jeli na služebnu do Xxx, tak hlídka ukazovala fotky pachatelů, kteří by přicházeli v úvahu. Hlídka ukázala 3-5 fotek a na jedné z nich byl pachatel. Hlídka hned věděla, o koho jde, protože asi je v tom kraji známý, prostě ho dokázala identifikovat během cesty na služebnu do Xxx. Tam čekal svědek s poškozenou na výslech a ohledání míst, kde se co stalo. Poškozená o tom nechtěla moc mluvit, s vyšetřovateli spolupracoval především svědek, protože poškozená byla rozrušená, musela do nemocnice na vyšetření, byla pořezaná, zmlácená a necítila se vůbec dobře. Byla před zhroucením. Poškozená nechtěla se svědkem o ničem mluvit, protože byla prakticky úplně dezorientovaná. Nevěděla, co se bude dít dál, nevěděla, co bude následovat, byla okradená, zmlácená, několikrát znásilněná. Bylo jí vyhrožováno, že se pachatel pomstí na celé její rodině, když se dostane k soudu. Prvotní impuls nahlášení byl od svědka, což si myslí, že udělal dobře, protože to je strašný, co se může dít. S vyšetřovateli jel na prvotní místo na ohledání vozidla, pak jeli do xxx, kde ohledávali místo, kde zastavili. Byli tam svědci, 3 zahradníci, kteří měli i videozáznam, který ukázali kriminalistům a poskytli ho. Bylo tam jasně dáno, že všichni uvedli, že poškozená byla svlečená, nahá a obžalovaný ji držel za hlavu a nechal se uspokojovat. Následně obžalovaného všichni popsali stejně, že měl kapuci a ještě nejspíš respirátor. Potom ze xxx z Xxx jeli na zahrádku do Xxx, kam přijeli v 18 hodin už i s poškozenou. Zahrádka byla nezajištěná. Museli normálně odemknout vstupní bránu. Na zahrádce bylo poházené nářadí, vypadalo to, jako Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

když někdo odcházel ve spěchu. Asi bylo i zamčeno, svědek ale neví, protože tam nešel, nechal to ohledávat kriminalisty, kteří tam byli asi hodinu. Ohledávali místo činu, kde pachatel s poškozenou byl, všechno se prý snažil zamaskovat, uklidit po sobě, aby zanechal co nejméně stop. Tam měl pachatel poškozené vyhrožovat nožem, že ji zabije, pobodá, takže neví, jestli mohla dělat něco jiného než to, co udělala.

K dotazům dále svědek uvedl, že stav poškozené byl abnormální, protože se bála se o život. Toto bylo podruhé, kdy ji takto viděl. Svědek nikdy nepochyboval, jak svou partnerku zná, že se událost stala. Žijí spolu dlouho a partnerka nemá důvod si vymýšlet. Soužití do incidentu bylo normální. Jsou spolu dlouho 13 let, 5 let spolu bydlí v jedné domácnosti. Bylo to celkem v pořádku, nebyly žádné problémy. Teď problémy jsou. Není to tak harmonický stav, jelikož tento incident je dost zatěžuje. Mají mezi sebou problémy, které jsou teď za ten poslední rok velmi citlivé a těžko se to dává dohromady. Vliv projednávané události je rozhodující. Ostatní rozpory vyplývají z běžných životních událostí. K dotazu, jak poškozená svědkovi popisovala události, svědek uvedl, že obžalovaný přišel, zatahl poškozenou do chatky zezadu, zavřel dveře. Řekl jí, ať se svleče nebo ji zabije. Když se začala svlékat, vytáhl nůž a pořežal ji. Jelikož mu tvrdila nebo říkala, že je po šestinedělí, tak říkala, že nemůže mít sex, že ho uspokojí orálně. To akceptoval. To mu nestačilo, tak ještě do ní vniknul. Zase chtěl uspokojit orálně a zase chtěl, aby ejakulát spolkla, aby nezůstaly důkazy. Ještě ji držel hlavu a mačkal oči do důlků, aby ho neviděla, aby se na něj nekoukala, protože to říkal. Následně, když nastoupili do auta, tak ujeli 200 metrů, chtěla se rozhlédnout na křižovatce a dostala pěstí do pravé tváře, docela silně, až málem omdlela. Pachatel jí říkal, ať se nekouká, že pojedou dál, a že si řekne, kde vystoupí. V té době to bylo komplikovanější v Xxx, protože tam byly uzavírky, tak museli jet přes křižovatky a takhle, tak ji držel kolem ramen a prý řadil. Několikrát objeli zastávku v Xxx, kde možná pachatel chtěl vystoupit a jet vlakem, ale následně si to rozmyslel a nechal se zavést do Xxx. Po cestě si ještě rozmyslel, že zastaví u xxx, a že ho musí uspokojit znova, jinak ji nepustí a bude s ním delším dobu. Takže tam poškozená zastavila, musela se zase svléknout, ponížít a uspokojit obžalovaného, což je vyrušili zahradníci, tak musela odjet do Xxx, kde mezi rodinnými domky musela znovu uspokojit obžalovaného, aby ji pustil a musela vše spolknout. Tyto informace se svědek dovídal postupně, protože byli skoro 3 dny spolu, protože byly různé výslechy, volání od policie, tak nechtěl úplně naléhat, ale občas se ptal, co se stalo. V den incidentu se ráno s partnerkou „neviděli“. Svědek odchází brzy ráno do práce, takže kolikrát partnerka ještě spí. Svědek věděl, že partnerka ten den chce jet k rodině a pak má kadeřnici. Nevěděl, že pojedou na zahrádku. Když tam přišel, tak viděl, že tam asi proběhl nějaký zápas. Byl rozházený rýč, hrábě, nářadí nebylo uklizené a vypadalo to, že se to tam opustilo dost narychlo. V chatce, když tam přišel, tak viděl, že se ztratily nějaké věci. V chatce se ztratily pracovní rukavice, mikina, Diplomático červené a Bohemia sekt. V předložené fotodokumentaci z OMČ svědek nedokázal identifikovat, zda kýble s plevelem patřili jim. Partnerka se zmiňovala i o tom, že potkali staršího pána ještě v zahrádkářské kolonii, který se jí ptal, jestli zamkla dveře nebo vstupní vrátka. Pachatel ale měl pod jejími žebry nůž, takže prakticky nemohla nic dělat, nechtěla ohrozit ještě jeho život a nechtěla, aby došlo k nějakému zápasu. Nepoprosila tedy o pomoc, protože byla přímo ohrožována. S pachatelem partnerka jela, protože nevěděla, co pachatel zamýšlí. Když měl vyfocené její doklady a znal adresu jejího bydliště, tak nevěděla, jestli tam třeba nepojede. Navíc před nedávnem poškozené bylo odcizeno jedno auto a nechtěla přijít o další a také nevěděla, co by se s ní stalo, protože nebyla schopna prakticky ničeho a nevěděla, jestli by se tam nezhroutila. Poškozená určitě neměla před incidentem žádná zranění. Když svou partnerku svědek ten den viděl, otok pod okem se začal vybarvovat, byl přímo na horní tváři. Ptal se jí, jak se jí to stalo. Odpověděla, že dostala silně pěstí. Měla to skoro 3-4 týdny. Řezná rána byla od spodního ramene až po předloktí, byla docela dlouhá. Bylo to čerstvé, protože ještě to nebylo vůbec zahojené, čerstvě krvavé. Mělo se to stát po tom, co se svlékla v chatce, aby asi pachatel ukázal, že má nadvládu, tak jí pro jistotu ukázal, že může mít větší a pořežal jí. Poškozená svědkovi zavolala od kamaráda z Xxx, se kterým se navštěvují a znají se od základní školy. Podle partnerky volala od něj, protože ji pachatel po vysazení v Xxx zničil mobil a hodinky. Pachatel měl věci vyndat z batohu, hodit na zem a rozdupnout. Mobil svědek viděl, nebyl funkční. Měl ochrannou folii, ochranné sklo, to bylo zničené. Když se to sundalo, byl celkově zničený. Prakticky z něj nešla stáhnout ani data. Pokud se

týká alkoholu v chatce, svědek tam měl ještě pivo. Plánoval, že když tam udělají ohniště, že by tam s přáteli ugrilovali buřty, že by k tomu bylo vhodné nějaké pití. A aby to tam nemusel svědek tahat najednou, tak to tam navážel postupně. Svědek se zahrádkáři nepopíjel. Teprve se s ostatními seznamovali. Znal akorát člověka, který má tu kolonii na starosti. Všechny ty lahve a piva po incidentu, co tam navezl, byly ještě zavřené. Z ničeho nebylo upito. Měl tam i nealkoholické nápoje, jako je cola, neperlivá voda a to si postupně odebíral, když tam pracoval. Pachatel si měl doklady partnerky fotit, když došlo k tomu prvotnímu znásilnění v zahrádkářské kolonii. Při prohlédávání jejího batohu, bral si peníze, prakticky všechno, co bylo cenné, prstýnek, náušnice a fotil si její doklady, aby asi podtrhnul výhružky.

Poškozená se po incidentu občas bojí jít ven. Občas se nemůže koukat na televizi. Když tam je násilí, tak odejde. Pak má pocity úzkosti, strachu, občas nějaká nepozornost. Její funkčnost, její životní vývoj je nadále poznamenán. Snaží se společně soustředit na věci, které by jí mohly pomoci, ale samozřejmě dochází k určitým jevům, které dříve pokládal za nenormálně neobvyklé a teď trochu nad tím uvažuje jinak a akceptuje to. Partnerka měla osobní i profesní plány. Zahrádka, kde nebyla od incidentu, byla jedním z nich. Poškozená má větší strach o celou rodinu. Často se ptá, kde jsou, kam jdou, s kým se budou stýkat apod., to předtím moc neprobíhalo. Radost ze života je menší. Doma je to cítit tak, že to není takové, jako to bylo. Těžko posoudit, zda se stav partnerky zlepšuje přes odbornou pomoc. Nejhorší to bylo 2-3 měsíce po incidentu. Teď tam prochází mírné zlepšení, to je asi díky tomu, že dochází pravidelně na terapie a podstupuje léčbu, která je dlouhodobější. Snaží se jí v tom pomoci, aby se tolik nebála, tak možná tam dlouhodobě v nějakém procesu dojde k nějakému zlepšení, ale teď to nedokáže svědek posoudit. Finanční problémy rodiny svědek neshledává. Stav partnerky vyžaduje zvýšené náklady. Mají děti a ty někdo musí pohlídat, když partnerka jede k lékaři v rámci incidentu. Jela několikrát na terapii do proFemu, ke zmocněnci, takže se podělovali s rodinou o toto hlídání. Dále je to jízdné, provoz auta. Pak všechno není zadarmo, takže placení faktur za výlohy, jak u terapeutky, tak u proFemu, tak u zmocněnce, všechno se nabaluje, plus koupení poškozených věcí a nějakých dodatečných věcí. Mezi svědkem a partnerkou byla zvláště zasažena oblast komunikace. Důvěra mezi nimi je oslabená. Pak dochází k tomu, že už tráví spolu i méně času, že se nedokážou soustředit jeden na druhého a občas dochází k nějakému většímu nepochopení. Nekomunikují tak, jako dřív. Nyní spí odděleně. Pokud se týká výsledku partnerky před soudem, byla rozrušená. Říkala, že to trvalo dlouho. Měla v očích slzy. Říkala, že výslech byl dlouhý, ptali se na osobní otázky a že to chtěla ukončit, ale byla přesvědčena, aby vypovídala dál, tak se to snažila dokončit. Otázka narušení důvěry mezi partnery vychází z incidentu. Občas se člověk musí rozmyslet, jak na poškozenou mluví a co jí říká, protože si to může vyložit špatně, nebo to může přijmout jako narážku na něco, co se stalo. Tím pádem člověk nemůže mluvit otevřeně, jak mohl mluvit dřív. Poškozená věci může vnímat dvojsmyslně, což vede k „chytání za slovo“, poškozená citlivě vnímá, ačkoli to tak není myšleno.

5. **Svědék D. T.** vypověděl, že šel do dílny, je to v objektu nějaké xxx v Xxx. Potkal, nemůže říct, jestli obžalovaného, ale potkal dva lidi, vyděšenou dívku a pána v kapuci s černými brýlemi, jak odchází z prostoru zahrádek. Dívka byla vyděšená. Měla takový výraz, při kterém Vás zamrazí. Pak svědek pokračoval do dílny. Ještě možná, že tam proběhla debata o tom, že by se mělo zavřít. Ani vlastně neproběhla, jen svědek řekl, ať zamknou nebo něco a pokračoval do dílny. Byl to okamžik 20-30s.

K dotazům svědek dále uvedl, že dívka šla před mužem 3-4 metry. Přicházeli ze zahrádek a ona se na svědka koukala takovým stylem, jestli by jí nemohl pomoci. Svědek z toho má husí kůži do teď. Nebyl to příjemný pohled, ale nic neřekla, jenom se na svědka dívala vyděšeně, prosebně vyděšeně. Špatně se to popisuje, to by asi každý musel vidět ten výraz. Z toho výrazu pochopil, že je asi něco špatně, ale vzhledem k tomu, že nebyl požádán o žádnou pomoc nebo něco takového, tak pokračoval dál do dílny, kde pracuje. Má štukatérskou firmu. V jednu chvíli muž dívku došel. Svědka minuli a ten, když se otočil, viděl, jak muž drží dívku kolem pasu. Vyděšenost dívky byla patrná z výrazu jako celku, nic specifického svědek identifikovat nedokázal. Svědek si nevzpomíná, jak byla dívka oblečená. Ví ale, že neměla žádné zranění. Do obličeje jí viděl dobře, celý obličej. Žádnou podlitinu v obličeji neměla. Kam dvojice šla, svědek nevnímal. Muž na svědka dělal dojem

uživatelé drog. Na místě se parkovat nedá, maximálně před branou zahrádkářské kolonie. Stříbrné vozidlo Škoda Fabie si svědek nikde nevšiml. Zda někdo z dvojice nesl nějaké zavazadlo nebo tašku si svědek nevšiml. Svědek si vzpomněl, že (jak vypověděl v přípravném řízení) přišel do dílny, něco tam dělal. Byl z toho takový, nechcete vidět takový výraz v očích ženy nebo muže. Tak tam moc dlouho nepobyl, jestli 5 minut, a jel tam autem. Pakliže tam něco nakládá nebo vykládá, tak si otevře bránu a zajíždí dovnitř. Teď tam jenom pro něco šel, co unesl v ruce, tak auto nechal venku. Pak vzal auto a je pravda, protože mu to bylo divné, tak si říkal, jestli ty dva někde neuvidí, tak to nějak projel, 2 cesty takový blízký okruh 500 metrový jenom kolem toho prvního bloku, kde by je mohl zahlédnout. Takže si myslí, že v té dílně strávil ještě méně času, než původně chtěl, protože mu to nějak nedalo. Muže by nebyl schopný poznat, měl kapuci a černé brýle.

6. **Svědék M. F.** vypověděl, že pracuje v xxx u Xxx . Šel prvně do skladu odvézt květináče, potom se vrátil a šel vysypat kontejner a spatřil tam auto. Za normálních okolností, v trávě, na pozemku tam žádná auta nestojí. Tak si řekl, že vysype kontejner a pojedje se tam podívat, co se děje. Mezitím svědkovi volal nadřízený, aby auto, co stojí na pozemku na trávě, svědek poslal pryč, že tam nemá co dělat. Tak šel k autu, z boku neviděl nic nebo tam byla nějaká bunda nebo mikina přes boční sklo, tak odešel dopředu a na řidičově straně seděla, tam bylo špatně vidět, byl tam odraz čelního skla, ale viděl, že nějaká žena, světlé vlasy, blond nebo špinavý blond a nahoře byla svlečená. Když je spatřil, tak se otočil, že se nebude koukat na ní a z levé strany spatřil, že tam seděl nějaký chlap, ale byl zakrytý respirátorem. Určitě to byl respirátor světlé barvy. Z toho předního skla, tam byl takový stín z toho boku a ten člověk byl tak nějak posunutý dozadu. Nedokáže toho člověka identifikovat, nedokáže ho popsat. Protože do auta bylo špatně vidět, svědek neregistroval žádné další detaily osob ve vozidle. Žádnou aktivitu ve vozidle svědek neviděl.

K dotazům svědek rozvinul svou výpověď, že na dotyčné zakřičel, aby opustili pozemek, rukou nějak zamával a ještě jednou zakřičel, že tam je kamera a pak šel po své práci. Bylo asi půl jedenácté. Vozidlo bylo stříbrná Škoda Fabia v kombi.

7. **Svědék M.-A. P.** taktéž vypověděl, že zaregistroval vůz u xxx. Ten den byl v práci společně s kolegou Š. D. a zavolalo jej nějaké číslo, aby se šli podívat, že u nich za plotem je nějaké auto a něco dělají. Když přišli, tak tam byla hromada dřeva, tak nejdřív si vystoupili na to dřevo, koukali přes plot a viděli, že to auto tam ještě je. To tam stálo asi 3 metry od plotu. Poté si všimli a viděli v tom autě, jak nějaká žena provádí v autě orální sex. Ta žena byla nahá do půl těla ze shora a ležela na tom člověku. V té poloze, jak stálo to auto, tak na levé straně neviděli nikoho, viděli pouze, že tam seděla osoba a viděli pouze ruku, neviděli podobu. Ta osoba měla roušku a bylo vidět jenom horní část od nosu, ale to pouze ze strany. Ta osoba, jak ji viděli levou ruku, ta hladila tu ženu po zádech a viděl, že měla celou ruku potetovanou ruku xxx a měla stříbrný náramek hodinek, ale nemohl rozluštit to tetování. Poté se zarazili, říkali si, že si užívají, tak se otočili a sebrali se a odešli. M. F. jel s vysokozdvížným vozíkem a vzal hnůj. Potom kolega Š. zavolal F., který byl na vysokozdvížném vozíku, ať si sedne do toho vozidla, ať popojede s ním. Oni do toho vozidla nechtěli nastupovat nebo manipulovat s ním. V mezidobí to auto nastartovalo a couvalo směrem dozadu na cestu, a když viděli, že to auto couvá, zase vylezli na tu hromadu dříví a koukali. Ta žena, která byla v autě, tak se jim podívala přímo do očí, ale bez toho, aby něco řekla nebo gestikulovala a potom viděli, že jeli dál. Na pravé straně toho nebylo moc vidět, protože na palubní desce bylo uloženo oblečení, jak byli svlečení. Po shlednutí tetování obžalovaného svědek uvedl, že podoba tam je, pokud se týká délky a velikosti. Způsob odjezdu vozidla nebyl normální. Bylo to určitě při spěchu, určitě. Jak couvali, tak jim chcipl motor a museli znovu nastartovat. Osoby z auta svědka s jeho kolegou neviděli. Při odjezdu se neoblékali. Jenom naskočili za volant a jeli tak svlečení, jak byli. Ta žena, jak seděla za volantem, i když už byli na cestě, tak pořád měla horní část těla nahou. Podle svědka dotyčné vyplašil sv. F., který však nemohl vidět o moc víc, než svědek, protože byly ty hadry na palubní desce. K ženě v autě nemůže svědek říct více, než že dle jeho dojmu se jednalo o ženu ve věku 40-50 let a měla blond vlasy. Plně ji viděl do tváře, když couvala s tím autem, ale to už byla větší vzdálenost. Nevšiml si žádného zranění. Svědek nezaznamenal žádnou komunikaci mezi osobami v autě. Žena měla vylekaný pohled. Kolega pár vteřin natáčel mobilem. Celá věc

mohla trvat 5-7 minut, ale auto už tam stálo asi dříve, než s kolegou přišli. Následně svědek upřesnil svoji výpověď, že neví, jestli byl i muž v autě obnažený.

8. **Svědék S.-D. M.** vypověděl, že pracuje jako technik v Xxx xxx v Xxx, zavolal mu kolega, že na trávníku je nějaké auto. Svědek koukal přes plot a viděl tam 2 osoby, které dělaly orální sex, holka chlapovi, a potom svědek volal dalšímu klukovi, natočil to na telefon pro majitele, zavolal panu F., aby je šel vyhodit. Myslel si, že to je normální, nevypadalo to, že to bylo násilné. Z pohledu svědka to nevypadalo jako znásilnění, neví. Potom šli na oběd, z něho znovu do práce asi za hodinu, přišla policie a vzali je do Xxx na podání vysvětlení, že prý bylo znásilnění. Když koukali přes plot, byl tam P. a F. tam přišel pěšky je vyhodit. Byli tam v šedé Fábii, svědek neví, jestli byla Combi nebo Hatchback. Když odtamtud F. odešel, tak se nějak lekli a ta ženská, která byla za volantem, vycouvala a byla taková vystrašená, že nás viděli. Takhle to aspoň vypadalo. Ona byla vyslečená do půlky těla, chlap měl roušku na puse, na ruce měl hodinky a byl potetovaný na xxx ruce. Tváře svědek neviděl ani jeho ani její, protože tu ženskou tvář viděl z dálky 20-30 metrů, ale byla blondýnka, kudrnaté vlasy ale tvář úplně neviděl.

K dotazům svědek dále uvedl, že žena vypadala vystrašeně, že je viděli. Muže svědek není schopen identifikovat, měl roušku a nebyl vidět, viděl jen jeho hodinky, ty byly obyčejné železné, a že má potetovanou ruku, měl na sobě mikinu nebo košili, to si svědek přesně nepamatuje. Odjezd auta vypadal tak, že žena vycouvala z trávníku na silnici a jeli směrem na Xxx xxx, odjezd nebyl klidný, byl takový rychlý, jako kdyby se lekli. Svědek myslí, že žena je viděla, neví, zda i ten muž, protože byli za plotem. Svědek si myslí, že auto na tomto místě mohlo stát kolem 15-20 minut, svědek pořizoval videonahrávku, tu dal policii a pak to smazal. Předávání nějakých peněz svědek neviděl.

9. **Svědčyně P. H.**, bývalá partnerka obžalovaného uvedla, že vše začalo tím, že pro ni přijela kriminální policie do práce s tím, že chytili D. Z., který svědkyni označil jako osobu blízkou, že přechovává jeho věci, které musela vydat. Doma vydala veškerý obsah všeho, co měla, potom jeli na výslech na stanici do Xxx a ptali se, jak dlouho u svědkyně D. byl, jestli se viděli každý den, jestli ví o něčem z toho, co se stalo. Oznamili svědkyni, že byl v celostátním pátrání a ptali se ohledně nože, co měla ve vitríně, co to je za nůž, jestli jí ho dal a ohledně krabičky s nábojnicemi. Svědkyně to všechno vydala, nebyly to její věci a nechtěla s tím nic mít společného.

K dotazům svědkyně potvrdila, že byli s obžalovaným partneri. Znali se delší dobu, ale spolu byli 14 dní předtím, než se stala projednávaná událost, přičemž těch 14 dní byl obžalovaný převážně u svědkyně doma, sem tam někam odjížděl. Obžalovaný u svědkyně přespával každý den. Tím, že jezdila do práce do Prahy, tak ráno odjela a odpoledne přijela a on na ni čekal na parkovišti a šel se svědkyni domů. Byl s ní každou noc. Přes den, to neví. Většinou jel se svědkyni do Prahy nebo zůstával v Xxx, v Xxx. Pokud se týká události 11.-13.5. 2021, svědkyně ví, že 11.5. se moc neviděli, ani si moc nepsali. To přijel někdy v noci s tím, že na druhý den doma brečel, že mu přišel nějaký papír o nástupu kvůli nějakému Xxx nebo nějakých 8 měsíců, říkal. A 13. ve středu ráno jel obžalovaný se svědkyni do Prahy. Svědkyně jela na Černý most, tam s ní obžalovaný vystoupil, šel s ní k práci, tam se rozloučili a to bylo naposled, co ho viděla, protože pak asi 3 hodiny na to pro ni jela kriminálka, že ho mají zadrženého na stanici. Předtím vším kolem toho 11. jí dal jako dárek ten nůž a nechával jí tam veškeré věci. 12.5. se choval obžalovaný stejně jako jindy. Svědkyně „Věděla, že tam asi něco je, ale nevěděla něco takového“. Nic zvláštního kromě informací o trestu obžalovaný svědkyni neříkal. Důvod zadržení se svědkyně dověděla až později od policie. Původně se domnívala, že je to kvůli obžalovaným zmiňovanému trestu. 12.5. se viděli normálně, protože obžalovaný byl u svědkyně přes noc a ráno jeli spolu do Prahy. Pak se viděli někdy večer, po 7. nebo 8. hodině, možná později, když svědkyně pro obžalovaného jela autem do Xxx xxx. Svědkyně se domnívala, že to bylo z toho důvodu, že obžalovaný tam původně bydlel u nějakého kamaráda v Xxx a v ten den mu z Xxx odvážela nějakou tašku s oblečením, takže počítala, že si bral věci od kamaráda. Na 13.5. se původně domlouvali, že se sejdou ve 3 hodiny po práci a že půjdou domů. Kam obžalovaný šel, to neříkal. Zadržela ho pak policie. 12.5. si přes den si psali. Ví, že se domlouvali, že svědkyně obžalovaného vyzvedne, že jí napíše a že pro něj přijede, že jí dá vědět, ale víc tam nebylo. Z Xxx vezla obžalovanému jediné zavazadlo - velkou černou sportovní tašku.

Žádný neznámý šperk svědkyně neviděla. Obžalovaný s sebou neměl ani žádný alkohol. Jediné, co z toho všeho vytáhl, tak byla krabička a nůž, ale víc tam nebylo, ani žádný řetízek, náhrdelník nebo cokoliv. P. V. je obžalovaného dobrý kamarád, kterého zná i svědkyně. Dělá kuchaře. Viděla ho všehovšudy 2 hodiny za celou dobu. Viděli se jednou kvůli těm věcem, pak potom po všem, tak u něj vyzvedávala zbytek D. věci jako je oblečení a to je jediné. O vztahu pana V. k Xxx svědkyně neví. Svědkyně neví, že by obžalovaný po dobu, co byli spolu, jezdil za někým do Xxx. Předtím ano. Měli tam hodně známých v Xxx, takže tam jezdili docela často, to bylo ale (pozn. soudu zřejmě výrazně) v minulosti. Obžalovaného zná svědkyně od roku 2013. Ví, že občas si sem tam zahulil marihuanu, alkohol v té době. Když byl se svědkyní, tak měl 2x, 3x láhev za těch 14 dní. Předtím od toho roku 2013, znali se tak, že oba bydleli v Xxx, kde obžalovaný dělal pizzaře. Neví o tom, že by bral ještě nějaké jiné drogy, kromě toho, že si sem tam zahulil s klukama brko a šli pít někam. Se svědkyní pouze kouřil marihuanu a vypil zmiňovaný alkohol. S obžalovaným si psali docela dost. Neví, v jakém časovém horizontu, ale bylo to třeba určitě od dopolední hodiny do nějaké té večerní v nějakém rozestupu půl hodiny, hodiny. Ne ale vždycky. Intimně svědkyně s obžalovaným žila denně a to i 12.5.2021. Nebyl nikdy agresivní. Ani o jiné nepřiměřené agresi obžalovaného svědkyně nic neví. O trestní minulosti obžalovaného svědkyně nevěděla vše. Ví, že seděl a že byl propuštěn na půlku, že neodseděl celý trest. Neví za co. Snad bylo řečeno, že kvůli krádeži a napadení, ale není si tím jistá. O sexuologické a protialkoholní léčbě obžalovaného svědkyně věděla od jeho matky, ale až později. Matka jí říkala, že by měl brát nějaké léky na něco a tím, že je nebere a dělá takové kraviny, tak si akorát zbytečně plete hlavu. Když s obžalovaným žila, nebyl zaměstnan. Říkal, že má nějaké brigády přes známé, ale neměl v tu chvíli žádnou stálou pozici na hlavní poměr nebo smlouvu. Když 12.5. vyzvedávala obžalovaného, tak si sedl s taškou, kterou hodili do kufru nebo na sedačky a když přijeli domů, tak si vyndával oblečení, dával svědkyni krabičku na policičku a dával jí nožík, že to je dárek a ten svědkyně dávala do vitríny. Jedinou zbraní, kterou obžalovaný měl, byl nůž.

10. **Soudními znalci prof. PhDr. Petrem Weissem, PhD., DSc. a MUDr. Luděkem Danešem, CSc.** byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie a sexuologie, za účelem vyšetření duševního stavu obžalovaného.

Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že obžalovaný netrpěl a netrpí forenzně významnou duševní poruchou či chorobou, v anamnéze je u něho zjišťováno škodlivé užívání drog, hazardní hráčství a celoživotní porucha xxx xxx (xxx xxx) ve smyslu xxx xxx xxx, kterou trpěl obžalovaný i v době trestného činu, což vzhledem k tomu, že v minulosti absolvoval ústavní ochrannou léčbu sexuologickou a v době činu byl v ambulantní léčbě (znal tedy rizikovost situace a věděl, kde může vyhledat pomoc), snižovalo jeho schopnosti ovládací pouze nepodstatně, schopnosti rozpoznávací byly plně zachovány. Konzumace alkoholu či jiných návykových látek může mít desinhibiční vliv na chování obžalovaného ve smyslu odbrzdění zábran. Jelikož obžalovaný v minulosti prodělal ústavní sexuologickou a protialkoholní ochrannou léčbu a v době činu byl v léčbě ambulantní, další pobyt na svobodě je s ohledem na dosavadní neúspěšnou léčbu nebezpečný, znalci navrhují umístění obžalovaného pro trvalou nebezpečnost do zabezpečovací detence. U obžalovaného jde o recidivu sexuálně deviantního chování. Vzhledem k trvalosti zjištěné sexuální poruchy i zjištěné poruchy osobnosti lze při absenci náhledu obžalovaného považovat riziko recidivy za vysoké, prognózu resocializace lze považovat za málo nadějnou. Osobnost obžalovaného je strukturována výrazně anomálně s převládajícími rysy impulzivní a citové i sociální maladaptace. Vzhledem ke struktuře osobnosti s převahou rysů disociálních lze považovat jeho obecnou věrohodnost za podstatně sníženou.

Znalec MUDr. Luděk Daneš, CSc. v hlavním líčení stvrdil závěry svého znaleckého posudku, kdy dále k dotazům uvedl následující. Pod pojmem patologické sexuální agresivity je možné si představit, že dotyčný člověk, který trpí touto sexuální deviací, jde za svým sexuálním uspokojením i přes odpor, v tomto případě poškozené, a použije násilí. Hlavním cílem je uspokojit sexuální potřeby a chybí tam taková ta fáze seznamovací, namlouvací, čili on jde tvrdě za svým cílem i přes odpor té dotyčné osoby, kterou napadne. Agrese je většinou pouze prostředek, na rozdíl od sadismu, kde naopak sadistu vzrušuje utrpení té poškozené osoby. Hlavním cílem je v té chvíli

uspokojit sexuální potřebu za každou cenu. U obžalovaného se jedná o fyzické násilí. On byl už znalecky zkoumán, kvůli podobnému trestnému činu a i ty předchozí znalci diagnostikovali tuto deviaci a i ten charakter obou činů nese rysy patologické sexuální agresivity. Ohledně celoživotnosti poruchy xxx xxx se vedou spory, jestli v tom nějakou roli hraje genetika. Je to celoživotní dispozice k takovému jednání, které se může i nemusí projevit. Záleží na okolnostech. Typicky, řada deviantů se dopustí těchto deliktů pod vlivem alkoholu, který má omezující vliv a jinak se toho nemuseli nikdy dopustit, ale ta dispozice tam je celoživotní a důležité je, aby ten dotyčný získal náhled na to, že tou deviací trpí, a naučil se s ní nějak pracovat, tzn. transformovat své deviantní představy do masturbačních fantazií a podobně. To je také nakonec hlavní cíl ochranné léčby, aby ten člověk získal náhled a dokázal se s ní nějakým způsobem poprat, aniž by se dopouštěl protispolečenského jednání. Pokud byl v minulosti u obžalovaného vůbec nějaký pozitivní efekt léčby, byl pouze malý, pokud se dopustil recidivy v průběhu ambulantní sexuologické léčby, kde v závěru se nepodroboval rádně. On tam nechodil na tu kontrolu a hlavním cílem jakékoliv ochranné léčby, ať ústavní nebo ambulantní je, aby se ten člověk nedopouštěl opakování podobného trestního jednání, kdy zde k tomu mělo dojít, takže jednoznačně se dá hodnotit jako neúspěšná, minimálně ta ambulantní sexuologická léčba. Během vyšetření znalci nezjistili nic, z čeho by vyplývalo, že obžalovaný získal nějaký náhled, že by si připouštěl, že trpí tou sexuální deviací. Zabezpečovací detence byla navržena proto, že obžalovaný už absolvoval ústavní ochrannou léčbu, pak i ambulantní, čili oba typy ochranných léčeb, které můžeme navrhnout a výsledek je, že zrecidivoval. Znalci se domnívají, vzhledem k jeho osobnosti, že aspoň na čas je na místě zabezpečovací detence. Pokud bylo hovořeno o tom, že osobnost obžalovaného je výrazně anomální s převládajícími rysy impulsivity a citové i sociální maladaptace, znamená to, že reaguje impulsivně, tzn. na nějaký nápad okamžitý, nakonec i v tom sexuálním deliktu to bylo, že měl potřebu se sexuálně uspokojit, není schopen se vcítit nebo adaptovat na společnost a byly tam hodnoceny i disociální rysy osobnosti, tzn. tendence k protispolečenskému chování. Byl v minulosti trestán i za nesexuální delikty, čili špatně se adaptuje ve společnosti a jedná pod vlivem určitých impulsů bez zpracování, zda se toho může dopustit či ne, nebo zda je to v té chvíli adekvátní jednání. Jako největší úskalí možnosti resocializace jsou znalci spatřovány osobnostními rysy a i nakonec neúspěšnost obou léčeb v minulosti. Není vyloučená, ale je to ztíženo i tím jeho přístupem, že on neakceptuje, že má sexuální problém. Osobnostní rysy jsou neměnitelné, ale psychoterapií se ten člověk naučí zvládat stresové situace. Charakter osobnosti je celoživotně daný. Dá se modifikovat jednání v určitých situacích. Ta ambulantní léčba není daná, jak dlouho má trvat, ale obecně trvá plus minus 2 roky, ale může trvat i déle. Na počátku ambulantní léčby dotyčný bere nějakou hormonálně tlumící léčbu, pak je vysazená, a když se osvědčí po dobu dvou let a má dobré zázemí a je s ním rozumná domluva, pak se léčba může dokončit. Ale jsou pacienti, kteří dochází 5 let i více a nakonec oni chtějí chodit, že jsou si nejistí, že by to bez léčby nezvládli. Primárně znalci nevylučují možný úspěch léčby. Náhled je ovlivnitelný ochotou spolupracovat v rámci ochranné léčby. Osobnostní rysy hrají také svou roli, intelektové schopnosti na to obžalovaný má, to je v pořádku. Obecně, pokud se ten dotyčný člověk postaví na zadní a spolupracuje formálně nebo odmítá spolupráci, tak si ten náhled nezíská.

Znalec prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. v hlavním líčení stvrdil závěry svého znaleckého posudku, kdy dále k dotazům uvedl následující. Xxxx obžalovaného xxx xxx xxx xxx. Závislost na drogách či alkoholu u obžalovaného nebyla konstatována, jednalo se pouze o škodlivé užívání bez forenzního významu.

11. **Soudními znalci PhDr. Jitkou Skramuskou a MUDr. Jiřím Markem** byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, klinická psychologie, za účelem vyšetření duševního stavu poškozené.

Ze závěrů znaleckého posudku vyplývá, že schopnost poškozené správně vnímat nebo vypovídat je bez známek oslabení, v inkriminované věci může docházet k drobným nepřesnostem (např. ve vnímání času a jiných detailů) z důvodu silného emočního rozrušení a stresu v předmětné době. Poškozená vypovídá reálně o tom, co a jak prožívala, její sdělení jsou autentická, nebyl zjištěn návod jiné osoby ani motiv, pro který by vypovídala zkresleně, nebyly u ní zjištěny chorobné sklony ke zkreslování ani vystupňované pomstychtivé tendence vůči obžalovanému. U poškozené se jako

přímý následek jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, která nepříznivě ovlivňuje prakticky všechny složky její psychiky, emotivitu se stavy úzkosti a zvýšenou labilitou s reakcí i na dříve podprahové podněty. Dále je následkem prožitého traumatu postiženo její sebehodnocení, sociální fungování a sebejistota, jsou přítomny poruchy spánku, objevují se flashbacky se znovuprožíváním traumatu a ztrátou radosti ze života, obavy o osud svých dětí a partnerského vztahu. V rámci posttraumatické stresové poruchy se u poškozené objevují časté xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx, xxx, „fyzické paralyzování“ s nemožností xxx xxx a xxx, porucha xxx xxx se projevuje jako xxx xxx, xxx xxx, xxx xxx, xxx, xxx. Poškozená je v důsledku porušení normálních tělesných a duševních funkcí omezena v obvyklém způsobu života, v době zpracování znaleckého posudku (vyšetření dne 24.11.2021) příznaky a projevy posttraumatické stresové poruchy stále trpěla, jde o podstatné omezení běžného způsobu života. U poškozené byly zjištěny výrazné známky xxx xxx xxx, xxx xxx xxx xxx včetně xxx, xxx, xxx, xxx, a to následkem prožitého traumatu znásilnění. U poškozené se projevují xxx xxx xxx xxx xxx, která se projevila cca do dvou měsíců po stresoru. Poškozená byla v péči centra pro oběti domácího a sexuálního násilí (zpráva založena ve spise), doporučována je psychoterapie, návrat do běžného způsobu života může být dlouhodobý. Pokud nebude léčena, nelze vyloučit i trvalé následky.

Znalkyně PhDr. Jitka Skramuská v hlavním líčení stvrdila závěry svého znaleckého posudku, kdy dále k dotazům uvedla následující. Na otázku vnějších projevů poškozené vycházejících z důsledků žalovaného jednání znalkyně uvedla, že posuzovaná je xxxx xxxx xxxx. To znamená, že když popisovala události, tak ten prvotní výsledek zvládla relativně dobře a snažila se nějakým způsobem vytěsnit a nedat se, aby podlehla tomu traumatu, nicméně s odstupem času se rozvinula posttraumatická stresová porucha. Poškozená je schopna se zkoncentrovat na tu výpověď, ale to neznámá, že to není pro ni traumatizující. Ona je schopná poměrně velmi slušně koherentně popsat traumatickou situaci, ale je to pro ni velmi silné trauma. Ona se brání tomu to dávat navenek. Snaží se proti tomu bojovat jakýmkoliv způsobem. Poškozená je schopna podat výpověď i bez emocí, ale to neznámá, že ji to hluboce nezasáhlo. Může mít tendenci emoce vytěsnit, aby mohla podat výpověď. Chování oběti při popisu těch událostí se může někdy někomu jevit bezemoční, ale je to i obranný mechanismus, aby ji to nezraňovalo. Je také možné, že na to byla připravena v terapii. Pokud se týká vztahů s partnerem před projednávanou událostí, ten partnerský vztah měli harmonický, uvažovali o svatbě, prostě běžný partnerský vztah, 2 malé děti, na které byla silně fixovaná. S partnerem vedli zcela spokojený partnerský a sexuální život a to se zásadním způsobem po té události změnilo, kdy ten vztah byl narušený, byly tam velké výčitky, prožívala takový nesoulad a porozumění ze strany partnera, jeho výčitky „kdyby si na tu zahradu nechodila, nemuselo k tomu dojít“, narušení intimního soužití, v podstatě v té době to vypadalo, že zvažovala, zda vůbec v tom partnerském vztahu pokračovat, protože tam byl velký nesoulad. Všechno jako následek události, ke které došlo. Ze začátku se oba snažili, partner ji nosil květiny, snažil se být milý, ale postupně ona vnímala, že jí to vyčítá, že to je její chyba, že ho „podvedla“. Ten partner nedokázal to trauma nějakým způsobem zpracovat tak, jak to prezentovala posuzovaná. Xxxx xxx xxxx xxxx. Následky psychologické a psychiatrické z prožité události se prolínají. Nejde to úplně oddělit. Do příznaků posttraumatické stresové poruchy nepatří narušení intimního soužití, velká obava o děti, zda je vůbec dokáže vychovat, zda je dostatečně ochránit. Ten celý svět začíná vnímat jako nepřátelský, necítí se bezpečně, necítí se bezpečně v tom městě, není schopna pracovat v té své profesi. Má střední zahradnickou školu a chtěla se k tomu po mateřské vrátit, ale v době znaleckého vyšetření nebyla schopna jít s klientem na zahradu, protože to vyvolává zpětně flashbacky, znovuprožívání, znovu vybavování traumatu. V oblasti interpersonální se projevují následky ve vztazích s partnerem, v oblasti i somatického prožívání, protože ty její negativní emoce vedou k panice s vegetativními projevy úzkosti, bušení srdce, tělesné paralyzování až s obavou, že nemůže dýchat, a že jí jde o život. V podstatě ty následky se promítají jak do oblasti interpersonální, partnerské, sebezpečování, sebevnímání, vůbec vnímání celého světa, v podstatě ve všech oblastech i v profesním životě. Pokud jde o délku, je to velmi obtížné odhadnout. V době znaleckého vyšetření potíže trvaly, u posttraumatické stresové poruchy se obvykle předpokládá, že do půl roku odezní, ale může nastat i chronické stádium a v tom snad může pomoci více léčba a terapie, na kterou posuzovaná docházela. V tom znaleckém vyšetření se nevyloučily i trvalé následky.

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

Předpokladem je, že ty její negativní prožitky a projevy se budou zmírňovat, ale jednoznačný prognostický výhled nelze jednoznačně říct, protože bude záležet na mnoha dalších okolnostech, i na tom vztahu s partnerem a podobně. Znalkyni není známo, že by posuzovaná před událostí byla v psychologické či psychiatrické péči. Kognice poškozené funguje naprosto v pohodě bez jakýkoliv projevů. V podstatě hodnotili, že hovoří spontánně o tom, co a jak ona prožila a jak si to pamatuje. Hodně traumatická byla pro poškozenou výhrůžka, že si ji pachatel najde, že ublíží její rodině, jejím dětem, taková obava nejenom o sebe, ale i o tu rodinu. Tím je vysvětlitelný i určitý nelogický postup poškozené, kdy preferovala ochranu identity (rodiny) před vlastním bezpečím. Jedním z momentů, který byl pro ni velmi obtížný, bylo, že tu událost vůbec ohlásila. Zvažovala, že to ani ze strachu o rodinu, o děti, neohlásí. To jednání může vypadat racionálně, ale není to jednání, kdy má člověk možnost zvážit více alternativ a rozhodnout se. Většinou to bývá jednání zkratové – hned, teď, co mě napadne na první moment. Není to nic, nad čím by se měl soud pozastavovat. Znalkyně nezjistila z minulosti xxxx xxxx xxxx xxxx. Ona žila poměrně běžný způsob života ženy na mateřské dovolené. Byla pro ní důležitá nějaká aktivita, sport, rodina, osobní nezávislost, proto chodila i na brigády. Nic nenasvědčovalo tomu a i v těch testových metodách nic nenasvědčovalo tomu, že by předtím xxxx xxxx xxxx. Poškozená, pokud se týká psychické odolnosti, má poměrně dost vnitřních motivačních sil a energií. Je otázka, jaký je stresor a vůči čemu se pak má hodnotit odolnost. Celkově je to osoba, která má určité vnitřní mechanismy, schopnosti, vyrovnávat se s náročnými životními situacemi. Znalkyně zdůraznila, že zmiňovali v posudku poměrně vysoké riziko sekundární viktimizace, kdy je velké riziko dalšího poškozování při znovutevřítí tématu, tedy i při případném znovuvyšetření.

Znalec MUDr. Jiří Marek pak k dotazům v hlavním líčení dále uvedl, že při jejich vyšetření neshledali v anamnéze poškozené žádné časově předcházející skutečnosti, které by mohly spolupůsobit na vznik posttraumatické stresové poruchy. Ke vzniku posttraumatické stresové poruchy není třeba žádná predispozice, v definici této poruchy je, že ta událost má tak nebezpečný charakter, kdy může nastat pocit ohrožení ve smyslu smrti, ztráty života, tak taková událost může vyvolat hluboké rozrušení u kohokoliv, tzn. i u člověka, který předtím je naprosto psychicky vyrovnaný, inteligentní, v pohodě a taková situace u něj může vyvolat pozdější rozvoj, protože takovou první reakcí je tzv. akutní porucha, čili akutní posttraumatická porucha. To jsou takové první momenty a tato posttraumatická porucha se vyvine až následně s odstupem týdnů, někdy i měsíců. Tedy psychická odolnost konkrétní osoby nemá v daném případě vliv a porucha se může rozvinout, poškozená byla hodnocena jako zralá, samostatná, cílevědomá, zodpovědná, svědomitá, inteligentní. To byl její psychický stav před. Délka léčby je individuální, může být buď kombinovaná, tzn. docházka k psychiatrovi a užívání zklidňujících léků nebo pouze docházka na tzv. psychoterapii, do nějaké ordinace psychologa, který je zaměřen na tuto formu pomoci psychoterapie, nebo může jít o kombinaci obou, tzn. užívání zklidňujících léků plus rozbor té situace a snaha vytěsnit stavy, obavy a strachu z psychiky toho klienta. V případě poškozené znalec hodnotí následky posttraumatické stresové poruchy tak, že na přechodnou dobu došlo opravdu k zásadnímu ovlivnění běžného způsobu života, který poškozená předtím žila, protože v podstatě pečovala o děti, byla sportovně založená, aktivně sportovala, když měla děti a neměla tolik času na aktivní sport, jezdila na kole, běhala, snažila se aktivně využít ten svůj život a toto vše v podstatě padlo, zhoršila se komunikace v rámci rodiny. Znalci měli možnost se seznámit s vyjádřením jejího partnera, které bylo naprosto „perfektní“, kdy on přesně popsal tu její psychickou změnu od okamžiku, kdy mu ona od nějakých svých přátel zavolala, co se stalo po tom činu, a jak se ta její psychika dále měnila a v jakém stavu je nyní, kdy ještě pořád to není paní V., která byla před tou událostí. Pokud jde o skutkový děj předmětného incidentu, nedá z toho „vytáhnout“ nějaká ta situace, která by měla nebo neměla vliv, ať byla v tom zahradním domku nebo potom v autě, je to celek, který tam zůstal a který postupně vyvolal příznaky posttraumatické stresové poruchy. Zda posttraumatická stresová porucha u poškozené stále trvá, znalec nedokáže říci, neboť vyšetření prováděli v listopadu, pokud by znalec vycházel z výpovědi poškozené před soudem, tato svědčí o postupném ústupu příznakům, ale ještě to není psychický stav, který by byl naprosto kompenzován. Až do doby výslechu poškozené převažuje vztahová problematika. Tam se pro tu její změnu psychiky, pro zhoršenou komunikaci, prožitky, ona nepřijímá snahu svého partnera o to, aby se ten

jejich vztah vrátil do té popisované pohody, která byla jí sdělena před tou událostí. Tato vztahová problematika je součástí posttraumatické stresové poruchy, znalec by dle výpovědi před soudem v porovnání s vyšetřením hodnotil tu posttraumatickou stresovou poruchu jako pozvolna se lepšící, nebo zdaleka neovlivňuje ten její běžný způsob života, jako to bylo době, kdy ji vyšetřovali. Stále tam trvá, mohlo dojít k tomu, že nějaké příznaky odezněly, ale je tam nadále problém najít společnou cestu v komunikaci s partnerem, problém se soustředěním. Obsah výpovědi poškozené před soudem svědčí o tom, že není v pohodě, že tam pořád trvají příznaky poruchy. Posttraumatická stresová porucha vzniká nebo její příznaky se projevují po týdnech až měsících. Ta posttraumatická stresová porucha je reakcí na nějaký šílený zážitek. Tak, jak s tím člověk vnitřně bojuje a nedaří se mu to překonat, tak se pak začnou objevovat projevy posttraumatické poruchy v různých oblastech života toho dotyčného, takže ve vztahu s partnerem, v rámci rodiny. Poškozená nějakou dobu vůbec měla strach se pohybovat sama, kdy si říkala, co by kdyby a podobně. Znalec dále konstatoval své přesvědčení, že není v poškozené třeba opakovat znalecké posouzení, neboť je zde předpoklad, že posttraumatická stresová choroba odezní. Nelze však odhadnout dobu, kdy k tomu dojde.

12. **Soudním znalcem MUDr. Jiřím Fialkou, CSc.** byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví nemateriální újmy na zdraví, kdy znalec v posudku stanovil výši odškodnění bolesti utrpěné poškozenou v souvislosti s jednáním obžalovaného na částku 65.524,- Kč. V tomto smyslu v hlavním líčení stvrdil závěry svého znaleckého posudku, kdy dále k dotazům uvedl následující. Na bolestné nemohou mít trvalé následky vliv. Trvalé následky se hodnotí jako ztížené společenské uplatnění. Rovněž podle metodiky představené Nejvyšším soudem, takové hodnocení přichází v úvahu nejdříve po jednom roce, tedy poté, kdy už nastala stabilizace zdravotního stavu. Psychické následky je vhodné, aby posuzoval psychiatr, alespoň léčící psychiatr a ke stanovení ztíženého společenského uplatnění je třeba vyšetření znalce. Distorzi C-páteře je podvrtnutí klíčnicí páteře přítom, když bylo s hlavou nějak násilně manipulováno. Taková distorze neznamená strukturální změny, nedojde k porušení kostí ani vazů, ale změny funkční spočívající v bolesti, reflexních svalových vztahů, omezení pohyblivosti hlavy.
13. Soud dále provedl další, zejména **listinné důkazy**, jak tyto jsou uvedeny v protokolech z hlavního líčení. V případě listinných důkazů, které soud shledal pro své rozhodnutí ve věci relevantní, je blíže popsán jejich obsah, zatímco ostatní listiny soud blíže nespécifikoval, jelikož se jedná o listiny, které mají minimální dokreslující význam, případně soud z jejich obsahu nic podstatného pro své rozhodnutí nezjistil. Soud tudíž níže shrnuje nejdůležitější poznatky učiněné z provedených důkazů.
14. Z **úředních záznamů** Policie ČR (č.l. 3, 23-25, 26-29, 333-343) bylo zjištěno, že D. K. dne 12. 5. 2021 telefonicky oznámil napadení jeho přítelkyně, poškozené J. V.. Díky místní znalosti byl dle popisu pachatele, včetně popisu jeho tetování, který poskytla poškozená a posléze svědek P., vytipován jako možný pachatel obžalovaný D. Z.. Dne 13. 5. 2021 byly u obžalovaného provedeny dechové zkoušky, první zkouška byla provedena v čase 12:04 hodin s hodnotou 0,63 promile alkoholu v dechu, druhá zkouška byla provedena v čase 12:09 hodin s hodnotou 0,53 promile alkoholu v dechu a třetí zkouška byla provedena v čase 12:15 hodin s hodnotou 0,53 promile alkoholu v dechu, a dále byl proveden test na přítomnost omamných a psychotropních látek s pozitivním výsledkem na THC a částečně i na amfetamin.
15. Z **protokolů o ohledání místa činu** vč. příloh (č.l. 48-50, 51-60, 61-70) se podává, že bylo provedeno ohledání osobního motorového vozidla tov. zn. Škoda Fabia (ohledání dne 12.5.2021 v ulici Xxx v Xxx xxx - Xxx), z různých míst vozidla byly zajištěny stopy věcné, genetické a biologické. Ohledán byl též prostor u areálu společnosti XXX XXX, s.r.o. u obce Xxx, kde stopy zajištěny nebyly a zahradní chatka v zahrádkářské kolonii v ulici Xxx xxx v Xxx, zajištěny zde byly stopy trasologické a genetické. Stav místa činu, zahradní chatky a okolí byl současně zachycen na **fotografiích místa činu a jeho okolí** (č.l. 447-449).
16. Z **odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika** (č.l. 125-128, č.l. 132-135) vyplývá, že z biologické stopy zajištěné v rozkroku na legínách poškozené byla zjištěna shoda s

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

DNA obžalovaného, stejně tak byla zjištěna shoda s DNA obžalovaného s DNA z biologické stopy zajištěné z občanského průkazu poškozené a z jejího mobilního telefonu.

17. Z **protokolu o prohlídce těla vč. příloh** na (č.l. 75-79) bylo zjištěno, že při prohlídce těla poškozené dne 12.5.2021 bylo konstatováno, že pod pravým okem na líci měla velkou modřinu přes celou tvář, celou tvář měla oteklou. Na pravé ruce nad loktem měla povrchovou řeznou ránu cca 12 cm dlouhou. O ošetření poškozené byly taktéž pořízeny **lékařské zprávy** (č.l. 283-285) konstatující řeznou ránu na pravé paži, podlitinu pod pravým okem, odřená kolena, mírně zarudlý zevní genitál.
18. Z **protokolů o vydání věci vč. příloh** (č.l. 86-94, č.l. 97-98, č.l. 99-100, č.l. 100-102 a č.l. 106-107) se podává, že P. H. vydala kapesní rozkládací nůž Beaver a 42 ks nábojnic v krabici. Obžalovaný zejména vydal 5ks nábojů, prázdnou láhev s etiketou Diplomatico Mantuano, prstýnek z bílého kovu s uvnitř vyrytým datem xxx a čtverec s křížem (švýcarská vlajka) a svůj mobilní telefon zn. Samsung, ve kterém nebyly nalezeny žádné zájmové soubory, jak vyplývá z **úředního záznamu o analýze mobilního telefonu** (č.l. 103).
19. **Odborným vyjádřením z oboru ekonomika** (č.l. 144-145, č.l. 146-147) byla stanovena hodnota věcí odcizených obžalovaným, a to ve výši 4.200,- Kč za prsten z bílého zlata, 320,- Kč za bezdrátová sluchátka zn. Canyon, 800,- Kč za rum Diplomatico, 250,- Kč za mikinu zn. CA, 120,- Kč za láhev sektu a 300,- Kč za láhev rumu Heffron. Hodnota poškozeného mobilního telefonu poškozené zn. iPhone byla stanovena na 6.200,- Kč.
20. **Z protokolu o ohledání věci a videonahrávky** zajištěné z telefonu na DVD nosiči (č.l. 323-325), poskytnuté svědkem M., se podává, že předmětný videozáznam zachycuje na nejméně horní části těla obnaženou poškozenou, která je hlavou skloněna do klína obžalovaného a pohybuje hlavou nahoru a dolů. **Z protokolu o vydání věci a videozáznamech** z areálu firmy XXX XXX, s.r.o. (č.l. 326-328) se podává, že kamerové záznamy zaznamenaly příjezd vozidla s poškozenou a s obžalovaným v 10:06 hodin, v 10:18 hodin je vidět pohyb zaměstnanců u vozidla, v 10:22 hodin k vozidlu přišel muž, poté se kamera otočila, v 10:24 hodin již vozidlo na místě není. Na jiné kameře je odjezd vozidla směrem na Xxx xxx zaznamenán v 10:24 hodin.
21. K osobě obžalovaného bylo zjištěno následující. Obžalovaný má v **opisu rejstříku trestů** (předložen u HL dne 7. 9. 2022) 7 záznamů, byť některá z odsouzení jsou již v současné době zahlazena a nelze k nim tak přihlížet jako k přitěžující okolnosti, nicméně lze k nim stále přihlížet při hodnocení osoby pachatele. V roce 2010 byl obžalovaný Obvodním soudem pro Prahu 3 odsouzen za zločin znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku (uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody s dohledem, ochranné léčení protialkoholní a ochranné léčení sexuologické – nejprve ústavní formou, dne 17. 2. 2012 přeměněno na ambulantní formu léčby). Dále byl odsouzen v roce 2013 pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, v roce 2014 pro zločin loupeže dle § 173 odst. 1 tr. zákoníku (uložen nepodmíněný trest odnětí svobody na 42 měsíců), v roce 2017 pro přečin výtržnictví dle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, v roce 2020 pro přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, v roce 2020 pro přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 2, 3 písm. c) tr. zákoníku a v roce 2021 znovu pro přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 2 tr. zákoníku. **V evidenci přestupků** (č.l. 365-366) má obžalovaný 6 záznamů (přestupky proti majetku, proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití, neoprávněné přechovávání návykové látky). K chování obžalovaného ve výkonu trestu odnětí svobody, resp. ve výkonu vazby, byly obstarány **zprávy Vězeňské služby ČR** (č.l. 358-362), z nichž vyplývá, že k jeho osobě nebyly evidovány negativní poznatky.
22. Ze **znaleckého posudku o duševním zdraví obžalovaného** (č.l. 369-382) ze dne 3. 10. 2010 se podává, že u obžalovaného byla konstatována xxx xxx, a to xxx xxx xxx a xxx xxx xxx xxx xxx xxx, oslabující xxx xxx xxx. **Z rozhodnutí o předchozích odsouzeních obžalovaného** (č.l. 383-418) se podává, že obžalovanému bylo mimo jiné uloženo ochranné léčení sexuologické v ústavní formě (*pozn. soudu: které bylo přeměněno na ambulantní formu léčby dne 17. 2. 2012*).

23. **Ze zpráv Psychiatrické nemocnice Bohnice k ochrannému léčení obžalovaného** (č.l. 346-357) bylo zjištěno, že obžalovaný do sexuologické ambulance docházel velmi problémově, jeho chování bylo nestabilní, neprokazoval zájem o bezproblémovou spolupráci, ze strany lékařky MUDr. Ř. byla též kontaktována Policie ČR, které byla zaslána lékařská zpráva dne 3. 2. 2021 s tím, že obžalovaný se nedostavuje na kontroly a může být potenciálně nebezpečný pro své okolí, kdy z následných lékařských zpráv dále vyplývá, že Policie ČR obžalovanému „pohrozila“, aby začal znovu spolupracovat, kdy dle názoru soudu lze přístup Policie ČR považovat za přinejmenším laxní. Obžalovaný se do ambulance sice dostavil, jeho návštěvy však nelze označit za pozitivně přispívající k jeho léčbě, neboť lékařka jej musela z důvodu jeho agresivního chování vykázat z ambulance, přičemž měla podezření, že může být i pod vlivem drog.
24. **Ze zpráv organizace proFem** (č.l. 232-236), a to konkrétně psychoterapeutky Mgr. R. K. ze dne 5. 2. 2022 vyplývá, že zdravotní stav poškozené je stále nepříznivý, je pravděpodobné, že terapie bude probíhat několik let. Poškozená ztratila pocit bezpečí ve světě, což se projevuje xxx xxx xxx, xxx xxx u poškozené vyvolal xxx, xxx, xxx xxx xxx.
25. **Z prohlášení oběti o dopadu trestného činu na její život** (č.l. 489-491) vyplývá, že život poškozené J. V. byl jednáním obžalovaného nenávratně narušen. Poškozená se vlivem prožitých událostí necítí bezpečně, prožívá depresivní stavy, panické záchvaty, nedokáže se soustředit. Dopady na svou osobu poškozená vnímá po zdravotní stránce, a to psychické i fyzické, po stránce jejího osobního rozvoje, vzdělávání a pracovních plánů i po stránce sociální. Významně utrpěly rodinné vztahy poškozené, kdy poškozená popisuje, že vlivem jejího psychického stavu způsobeného trestným činem dochází k rozpadu její partnerského vztahu a zároveň poškozená svou emocionální nepohodu přenáší na děti. Poškozená popisuje, že vlivem incidentu není schopna udržovat další sociální vztahy, například přátelské, neboť cítí, že jí nikdo nemůže pomoci s tím, co prožívá. Následky, které poškozená musela řešit zejména prostřednictvím psychoterapie, ale i další náklady spojené s trestným činem, kterého se stala obětí a vymáhání jejích práv jako osoby poškozené zároveň nepříznivě ovlivňují její rodinný rozpočet.
26. Soud pro nadbytečnost **zamítl důkazní návrhy na doplnění dokazování** doplněním znaleckého posudku na poškozenou V., výslechem MUDr. P. a výslechem L. S., neboť byl toho názoru, že již disponuje dostatečným množstvím relevantních podkladů pro své konečné rozhodnutí, veškeré relevantní skutečnosti již považoval za prokázané z doposud provedených důkazů a ani jeden z navrhovaných důkazů by nebyl sto poskytnout nový vhled do celé věci, resp. důkazní situace. Doplnění znaleckého posudku na poškozenou soud neshledal jako potřebné, neboť veškeré relevantní skutečnosti byly soudu poskytnuty skrze znalecký posudek již vyhotovený a skrze výpovědi znalců u hlavního líčení, kdy další znalecké zkoumání poškozené by bylo nejen nadbytečné, ale pro poškozenou nadbytečně a opakovaně traumatizující. Pokud se týká osoby obžalovaného, v tomto směru soud rozhodl, že disponuje již dostatečným množstvím podkladů, včetně znaleckých posudků na duševní stav obžalovaného, aby si mohl o osobě obžalovaného učinit vlastní závěry, neshledal tedy důvody pro vyslechnutí MUDr. P., xxx xxx obžalovaného, ani pro vyslechnutí bývalé přítelkyně L. S., jejíž výslech obhajoba navrhovala právě za účelem zhodnocení osoby obžalovaného.
27. Po takto provedeném dokazování **soud hodnotil veškeré provedené důkazy** jednotlivě, v jejich vzájemných souvislostech i jako celek a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. K samotnému hodnocení provedeného dokazování shrnutého výše soud uvádí následující.
28. Výslechy svědků, znalců a provedenými znaleckými posudky a listinnými důkazy bylo prokázáno, že obžalovaný se dopustil jednání popsaného ve výrokové části rozsudku. Úvodem soud cítí výraznou potřebu konstatovat, že chování obžalovaného je pro soud absolutně nepochopitelné a je třeba hodnotit jako naprosto zvrácené, čeho byl obžalovaný schopen, a to jen proto, aby dosáhl svého uspokojení.
29. V případech obdobného charakteru je naprosto běžné, že není jednání přítomen žádný další očitý svědek, kdy soudu nezbývá, než hodnotit dvě, často rozdílné, a proti sobě stojící výpovědi.

V předmětné věci však není pochyb o tom, která ze dvou poskytnutých skutkových verzí je pravdivá. Skutková verze vylíčená poškozenou je podpořena nejen její celkovou věrohodností, ale i celou řadou dalších důkazů, jako jsou záznamy o zdravotním stavu poškozené, záznamy o ohledání místa činu, nálezy DNA obžalovaného na telefonu a občanském průkazu poškozené, ale i svědeckými výpověďmi, které shodně upozorňují na vyděšenost poškozené v průběhu incidentu.

30. Naproti tomu výpověď obžalovaného hodnotí soud jako nevěrohodnou a zcela nelogickou. Způsob obhajoby ve smyslu, že se mělo jednat o dobrovolný styk, navíc za úplatu, považuje soud až za dětinský a rozhodně této obhajobou poskytnuté skutkové verzi neuvěřil, obzvláště pak za situace, kdy považuje za prokázané, že poškozená vede spořádaný rodinný život a z provedeného dokazování nebyly zjištěny žádné náznaky svědčící o opaku. Výpověď obžalovaného je taktéž v rozporu s dalšími provedenými důkazy, zejména výpověďmi svědků K. a T., dále též s již zmiňovanými záznamy o zdravotním stavu poškozené. Nelze odhlédnout ani od následků na duševním stavu poškozené, které vznikly v souvislosti s jednáním obžalovaného, kdy bylo znalecky potvrzeno, že rozvoj posttraumatické stresové poruchy nemohl vzniknout na základě jiných skutečností, které by neměly s jednáním obžalovaného souvislost, naopak znalci konstatovali, že rozvoj takovéto poruchy vždy souvisí s extrémně traumatizující zkušeností. O nevěrohodnosti výpovědi obžalovaného svědčí též závěry znalců, kteří se vyjadřovali k jeho obecné věrohodnosti, kterou soud při svém hodnocení věrohodnosti specifické bere v úvahu, osobnostní profil obžalovaného a v neposlední řadě jemu diagnostikovaná xxx xxx xxx.
31. Z důvodů výše uvedených soud zcela odmítl skutkovou verzi obžalovaného a naopak uvěřil verzi poškozené, která dle názoru soudu naprosto realisticky popisuje průběh událostí předmětného dne, který je zároveň podpořen dalším provedeným dokazováním specifikovaným shora. S ohledem na to, že dle názoru soudu bylo na místě výpověď obžalovaného úplně odmítnout, nepovažoval za nutné uvažovat o výslechu pana V., jehož svědectví ve své verzi soudu nabízel obžalovaný.
32. Z provedeného dokazování taktéž vyplývá, že přístup obžalovaného k jemu uloženému ochrannému léčení sexuologickému v ambulantní formě nebyl nikterak pozitivní. Jak soud rozebral výše, obžalovaný se často na termíny kontrol nedostavoval, musel být pro své agresivní chování dokonce vykázan z ambulance, lékařka měla taktéž podezření, že je obžalovaný během kontroly pod vlivem drog. V únoru 2021, tedy zhruba 3 měsíce před spácháním projednávané věci, bylo taktéž Policii ČR ošetřující lékařkou sděleno, že obžalovaný se nedostavuje na kontroly a může být potenciálně nebezpečný pro své okolí, kdy soud má potřebu konstatovat, že přístup Policie ČR, která obžalovanému dle jeho slov sdělila, že „pokud začne spolupracovat, může v léčení pokračovat“, lze považovat za přinejmenším laxní, spíše nedostatečný, kdy lze tvrdit, že pokud by všechny zainteresované instituce odpovědně dostaly plnění svých povinností, k nyní projednávané trestní věci nemuselo vůbec dojít.
33. Soud dospěl k závěru, že obžalovaný se svého jednání dopustil po předchozím rozmyslu, kdy poškozená jednoznačně popsala, jakým způsobem si jí obžalovaný vytipoval jako svou oběť, oslovoval ji pod několika záminkami, čímž si zjišťoval nejen informace o její osobě, ale i hodnotil, zda by pro něj byla „vhodnou“ obětí, obhlédl si místo činu, zjistil, že poškozená se na zahradě nachází sama, dostal se do její blízkosti a následně přistoupil k samotnému útoku na poškozenou, který soud hodnotí jako brutální, surový a naprosto vymykající se lidskému chápání. Sexuální agrese ze strany obžalovaného navíc probíhala více ataky, kdy bylo zjištěno, že obžalovaný v rámci svého jednání donutil poškozenou ke třem sexuálním kontaktům, nicméně s ohledem na časovou blízkost jednotlivých ataků bylo jednání obžalovaného vyhodnoceno jako jeden skutek. Zároveň ohavnost svého jednání obžalovaný „podtrhl“ tím, že poškozené odcizil osobní věci, včetně šperků a hotovosti, poškozenou taktéž zastrášoval, vyhrožoval jí, že pokud celou věc nahlásí, najde si jí, ublíží jí, jejímu partnerovi i jejím dětem, čemuž poškozená věřila, neboť si obžalovaný vyfotil její občanský průkaz a tedy znal její adresu. Pokud tedy jde o subjektivní stránku, dle názoru soudu vše výše uvedené svědčí o tom, že obžalovaný se jednání dopustil v úmyslu přímém.
34. Následky takto trýznivého jednání jsou pro poškozenou devastující, poškozená není schopna vést život tak, jako dříve, vyvinula se u ní posttraumatická stresová porucha, kdy její současný stav jí

neumožňuje naplnit její plány na vzdělání a podnikání. Poškozená vlivem prožitých událostí žije pod neustálým stresem, ve strachu, bez pocitu bezpečí ve světě.

35. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že obžalovaný po předchozím rozmyslu fyzicky a sexuálně napadl poškozenou, na které proti její vůli vykonal minimálně tři sexuální ataky, během těchto aktivit poškozené vyhrožoval nožem, dokonce poškozenou řízl do paže, zároveň v průběhu fyzického napadení a znásilnění obžalovaný poškozené odcizil osobní věci a za účelem nemožnosti dovolat se pomoci poškozené poškodil mobilní telefon, přičemž v důsledku jednání obžalovaného se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která trvala nejméně do 13. 7. 2022. Soud zhodnotil, že ačkoliv se jednalo o komplex dílčích ataků (nikoliv se smyslu pokračujícího trestného činu) na poškozenou, ať už na její osobu, či majetek, na jednání obžalovaného je třeba nahlížet jako na jeden jediný skutek, neboť toto jednání svou časovou blízkostí a věcnou souvislostí nelze oddělit. Pokud se týká o úpravu právní kvalifikace oproti podané obžalobě, právě z důvodu výše uvedeného nepřichází do úvahy jednočinný souběh s trestným činem vydírání. Soud nesdílí ani závěry státní zástupkyně, že vydírání mělo směřovat do jiné oblasti, dle názoru soudu bylo vydírání do značné míry prostředkem obžalovaného jednak v souvislosti se samotným znásilněním a jednak s tím, aby poškozená znásilnění nenahlásila a obžalovaný se tak vyhnul případnému postihu. Odcizení věcí specifikovaných ve výrokové části rozsudku je pak dle názoru soudu třeba kvalifikovat jako zločin loupeže, byť násilí či jeho pohrůžka nebylo bezprostředně směřováno k úmyslu zmocnit se cizí věci, což bylo spíše „vedlejším produktem“ jednání obžalovaného. Právní kvalifikace jednání obžalovaného i jako zločinu loupeže však odpovídá i judikatuře, kdy trestného činu loupeže se pachatel může dopustit i v těch případech, vzbudí-li v poškozeném obavu a strach z bezprostředního fyzického násilí, aniž by výslovně pronesl jakoukoliv pohrůžku násilí, dává-li zároveň poškozenému najevo, že k použití násilí dojde, pokud se ohledně požadované věci nepodrobí jeho vůli. Takové jednání může spočívat nejen v působení na poškozeného tím, že na zdůraznění svých požadavků pachatel poškozenému hrozí naznačováním úderů či ukázaním zbraně (např. nože), ale také v zastavení poškozeného na odlehlém místě nebo na místě, z něhož má ztíženou možnost úniku či přivolání pomoci, či na jiném místě, jež poškozený vnímá jako potencionálně nebezpečné, je-li zjevné, že poškozený svoji situaci považuje za bezvýchodnou, v důsledku čehož ani neklade odpor, přičemž pachatel si je této skutečnosti vědom a počítá s ní (viz usnesení Nejvyššího soudu ČR 3 Tdo 1232/2009). Popis jednání obžalovaného pak přesně odpovídá takto vnímanému pojmu násilí či bezprostředního násilí ve vztahu k naplnění všech znaků skutkové podstaty zločinu loupeže. Obžalovaný tedy svým jednáním naplnil skutkovou podstatu jednak zločinu znásilnění dle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, jednak zločinu loupeže dle § 173 odst. 1 trestního zákoníku.
36. Pokud jde o úpravu popisu skutku oproti podané obžalobě, k tomuto soud konstatuje, že se jednalo o úpravy spíše estetického charakteru, opravu písařských chyb či nelogické větné stavby, případně došlo k vyjasnění popisu skutku tak, aby jednoznačně odpovídal provedenému dokazování. V případě trvání posttraumatické stresové poruchy došlo k úpravě výraznější, kdy má soud na základě výpovědi znalce za prokázané, že nejméně do 13. 7. 2022 u poškozené posttraumatická stresová porucha přetrvávala. Dále mezi odcizené věci byly přidány náušnice, které obžalovaný odcizil poškozené, kdy tato skutečnost byla zjištěna až v průběhu trestního řízení. Ohledně zničení mobilního telefonu poškozené došlo k úpravě skutkové věty ve smyslu, že obžalovaný jej poškodil úmyslně, a to z důvodu, aby poškozené zamezil v přivolání pomoci a měl tak více času pro svůj útěk.
37. Soud má tudíž za prokázané jednání obžalovaného, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku, kdy základem pro vyslovení viny obžalovaného jsou výpovědi svědků, zejména pak výpověď poškozené, provedené znalecké posudky a listinné důkazy, tyto na sebe logicky navazují a ve svém celku tvoří uzavřený kruh, který z hlediska důvodných pochybností znemožňuje představu, že by se předmětné skutky mohly stát jiným způsobem, než jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku.
38. Při **úvahách o druhu a výměře trestu** soud přihlížel k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného a k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti nápravy (§ 38, § 39 odst. 1 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími
- Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

i přitěžujícími okolnostmi. Soud se přitom rovněž zabýval společenskou škodlivostí jednání obžalovaného, kdy však v daném případě je zcela nepostačující uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu než podle trestního zákoníku již s ohledem na rozsah a charakteristiky projednávané trestné činnosti a z ní vyplývající právní kvalifikace.

39. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Chráněný zájem byl nepochybně obžalovanému znám.
40. Soud je nucen konstatovat, že pokud se týká polehčujících okolností, nebyly tyto v daném případě shledány. Naopak povaha a závažnost projednávané trestné činnosti, i postoj obžalovaného (kdy navíc obžalovaný prezentoval soudu v podstatě absurdní obhajobu, že poškozená jednala dobrovolně, navíc za úplatu), ve kterém soud nezaznamenal projev sebereflexe ke svému počínání či projevení lítosti, nebo snahu o nahrazení škody či nemajetkové újmy, hovoří v jeho neprospěch. Co se týče hodnocení života obžalovaného, dle názoru soudu obžalovaný dlouhodobě vedl neuspořádaný život, byl již taktéž soudně trestán, byl uživatelem alkoholu a drog. Z hlediska posouzení osobnosti obžalovaného je pro soud relevantní stanovisko znalců o resocializaci a úspěšnosti léčby jeho poruchy xxx xxx, kdy resocializace je u jeho osoby hodnocena jako málo nadějná, a to vzhledem k přístupu obžalovaného, který neakceptuje, že má sexuální problém a nakonec i vzhledem k neúspěšnosti již dříve nařízených léčení.
41. Poté, co soud vzal v úvahu všechny výše uvedené okolnosti a zohlednil též propracovanost jednání pachatele, bylo dle jeho názoru na místě ukládat trest na samé horní hranici zákonné trestní sazby, a odsoudil tak obžalovaného podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 12 (dvanácti) roků se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou, neboť soud neshledal žádný důvod pro zařazení obžalovaného do jiného typu věznice ve smyslu § 56 odst. 3 tr. zákoníku.
42. Přestože byl obžalovanému uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v délce dvanácti let, má soud za to, že je na místě uložit i ochranné léčení sexuologické, a to v ústavní formě. U obžalovaného byla znaleckými posudky shledána též xxx xxx v podobě celoživotní xxx xxx xxx ve smyslu xxx xxx xxx, ze znaleckých posudků posuzujících duševní stav obžalovaného vyplývá, že obžalovaný je osobou, jejíž pobyt na svobodě je bez léčení nebezpečný, vzhledem k trvalosti zjištěné sexuální poruchy i zjištěné poruchy osobnosti lze při absenci náhledu obžalovaného považovat riziko recidivy za vysoké, prognózu resocializace lze považovat za málo nadějnou. Jako největší úskalí možnosti resocializace jsou znalci spatřovány osobnostními rysy a i nakonec neúspěšnost obou léčeb v minulosti. Dosavadní způsob života, zejména přístup obžalovaného, který neakceptuje, že má sexuální problém, i neúspěšnost doposud nařízených ochranných léčení, svědčí jednoznačně o tom, že v daném případě vyvstala nutná potřeba zásahu prostřednictvím odborné pomoci. Je tedy na místě, aby proběhlo at' již během výkonu trestu anebo po jeho ukončení ochranné léčení sexuologické v ústavní formě, kdy bude na znalcích, aby posoudili, zda změna v chování obžalovaného a jeho porucha je natolik eliminována, že nehrozí nebezpečí opakování trestné činnosti. Poukázat je třeba přitom na fakt, že ochranné léčení má trvat pouze tak dlouho, jak dlouho je jej třeba. Pokud by tedy v rámci výkonu ochranného léčení kdykoli (byť i na samém počátku) bylo zjištěno, že jej není třeba, či že postačuje pouze jeho ambulantní forma, bude v tomto smyslu dle zákona rozhodnuto o změně formy, případně ukončení ochranného léčení. Soud si je vědom toho, že znalci bylo navrhováno uložení ochranného opatření v podobě zabezpečovací detence, a to z důvodu, že obžalovaný již ochranné léčení sexuologické v ústavní i ambulantní formě absolvoval a s ohledem na povahu projednávané věci tyto nesplnily svůj účel. Ačkoliv soud chápe úvahu znalců a z pohledu nepravního lze říci, že by se dala považovat za rozumnou, s ohledem na psychiatrický a psychologický profil obžalovaného dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného zákon uložení zabezpečovací detence neumožňuje, neboť tento netrpí duševní poruchou v pravém slova smyslu, stejně tak z provedeného dokazování nevyplývá ani závislost obžalovaného na alkoholu či návykových látkách, bylo konstatováno „pouze“ škodlivé užívání bez forenzního významu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

43. Pokud jde o trest propadnutí věci, bylo rozhodnuto o propadnutí věci, která byla prokazatelně použita ke spáchání projednávané trestné činnosti. Jedná se o zavírací nůž s černou stříenkou s označením „STAINLES 420 STEEL“ na čepeli, přičemž tento nůž obžalovaný použil k útoku na poškozenou.
44. Pokud se týká výroku o **náhradě škody a nemajetkové újmy**, soud jej zdůvodňuje následovně, kdy uvádí právní rámec.
45. Podle § 81 odst. 1, 2 občanského zákoníku (dále jen o. z.) chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle § 2894 odst. 1, 2 o. z. povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody). Nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučinění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.
46. Podle § 2910 věty první o. z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Podle § 2951 odst. 1 o. z. škoda se nahrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hradí se škoda v penězích. Podle § 2951 odst. 2 o. z. se nemajetková újma odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečně a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy. Na rozdíl od občanskoprávních předpisů ovšem z § 43 odst. 3 tr. řádu vyplývá, že soud může obžalovanému v odsuzujícím rozsudku uložit povinnost nahradit škodu nebo nemajetkovou újmu pouze v penězích.
47. Podle § 2955 o. z. nelze-li výši náhrady škody přesně určit, určí ji podle spravedlivého uvážení jednotlivých okolností případu soud. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanovením první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
48. Podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavou hrozba nebo jiná příčina vyvolala. Podle § 2958 o. z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
49. Podle § 2971 o. z. odůvodňují-li to zvláštní okolnosti, za nichž škůdce způsobil újmu protiprávním činem, zejména porušil-li z hrubé nedbalosti důležitou právní povinnost, anebo způsobil-li újmu úmyslně z touhy ničit, ublížit nebo z jiné pohnutky zvláště zavrženíhodné, nahradí škůdce též nemajetkovou újmu každému, kdo způsobenou újmu důvodně pocítí uje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit.
50. K trestnímu řízení se dle § 43 odst. 3 tr. řádu připojila **poškozená J. V.** s řádně a včas uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy (zejména č.l. 456-467, k tomu přílohy na č.l. 468-488 a č.l. 492-503, č.l. 643-654, č.l. 663-664), a to s nárokem na náhradu škody za movité věci, který byly v rámci jednání obžalovaného odcizeny nebo zničeny a náhradu nákladů v souvislosti v léčbou poškozené a dalších nákladů v souvislosti s projednávanou trestní věcí v částce 32.731,35 Kč, s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, bolestného v částce 65.524,- Kč, která byla stanovena

znaleckým posudkem a dále s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, coby odčinění újmy na přirozených právech poškozené a souvisejících duševních útrap v částce 950.000,- Kč, kdy požadovaná částka byla snížena z původně požadované částky 1.000.000,- Kč z důvodu, že byla poškozené vyplacena peněžitá pomoc v částce 50.000,- Kč, a to Českou republikou - Ministerstvem spravedlnosti ČR.

51. Soud se ztotožnil s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy tak, jak jej poškozená uplatnila. Výše nároku byla prokázána provedeným dokazováním, kdy soud vycházel zejména z výpovědi poškozené, listinných důkazů, odborných vyjádření a dalších svědeckých výpovědí. Pokud se týká náhrady bolestného, zde soud vycházel ze stanovení částky dle za tímto účelem vyhotoveného znaleckého posudku, ve kterém byla částka vyčíslena jednoznačně, a to v souladu s metodikou Nejvyššího soudu ČR. Pokud se týká nemajetkové újmy v důsledku poškození přirozených práv poškozené, veškeré skutečnosti uvedené před soudem, ať již znalci, lékařskými zprávami, samotnou poškozenou či jejím partnerem, dle názoru soudu vedou k závěru, že jednání obžalovaného mělo na život poškozené naprosto devastující vliv, byl dotčen její osobní život, rodinný život, i pracovní život. U poškozené se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, která u ní přetrvávala minimálně do jejího výslechu u hlavního líčení, tedy více jak rok po samotném incidentu, přičemž tato ovlivňuje její život ve všech sférách, poškozená dle jejích slov není schopná žít život tak, jako dřív, žije v neustálém strachu a stresu. V důsledku jednání obžalovaného byl narušen též partnerský život poškozené, a to natolik, že dle sdělení poškozené i jejího partnera je možné, že dojde k jeho rozpadu, kdy není rozporu o tom, že k takto závažnému narušení vztahu by nedošlo, kdyby nedošlo k jednání obžalovaného. Poškozená je s ohledem na svůj zdravotní stav omezena i na výchově svých nezletilých dětí, kdy jak již bylo konstatováno, žije pod neustálým stresem a ve strachu, který dle svých slov přenáší i na své děti, má strach o jejich zdraví i život, kdy její obavy svým způsobem narušují rodinné plány i program všedních dnů. Následky napáchané trestným činem na životě poškozené zřejmě nebudou nikdy zcela napraveny, traumatizující zážitky poškozené a dopady na její psychiku nelze rozhodně ani plně vykompenzovat v penězích. Nicméně přiznaná částka může pro poškozenou minimálně znamenat určité zadostiučinění a budoucí podporu v těžké životní situaci, ve které se ocitla vinou obžalovaného. Přiznanou částku ve výši 950.000,- Kč lze dle praxe soudů považovat za neobvykle vysokou, avšak s ohledem na specifika konkrétního případu již podrobně rozebrané, je dle názoru soudu zcela na místě, neboť soud neshledal žádnou překážku, proč by neměl požadovanou částku přiznat v plné výši. Pokud se týká úkoru z prodlení, který byl poškozenou též nárokován, byl současně přiznán úrok z prodlení ročně ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů od právní moci rozsudku do zaplacení, kdy soudu nebylo v době vyhlášení rozsudku známo datum právní moci rozsudku, tudíž konkrétní výši úroku nemohl ve výroku uvést.

52. K trestnímu řízení se dle § 43 odst. 3 tr. řádu připojil partner poškozené V., **poškozený D. K.** s řádně a včas uplatněným nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy (založeno u HL dne 13. 7. 2022), a to s nárokem na náhradu škody v částce 250,- Kč za mikinu odcizenou obžalovaným v rámci jeho útoku na poškozenou, kdy výše požadované částky na náhradu škody je stanovena odborným vyjádřením a soud neshledal důvod, proč tuto částku nepřiznat, a dále s nárokem na náhradu nemajetkové újmy v částce 30.000,- Kč. Svůj nárok na náhradu nemajetkové újmy poškozený opřel o tvrzení, že újmu způsobenou poškozené V. (která byla způsobena obžalovaným ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky), důvodně pociťuje jako osobní neštěstí, které nelze jinak odčinit, přičemž soud se s tímto plně ztotožňuje. Důsledky jednání obžalovaného neměly přímý vliv pouze na poškozenou samotnou, ale je zcela nepochybné, že ovlivnily i další osoby v životě poškozené, zejména pak jejího partnera. Péče o poškozenou, nápomoc s jejími psychickými útrapami i samotná psychická náročnost vzniklé situace by rozhodně nevznikla, pokud by nedošlo k jednání obžalovaného. Zároveň není pochyb o tom, že v daném případě došlo k protiprávnímu jednání obžalovaného ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky, a to jeho touhy po sexuálním uspokojení, kdy obžalovaný si byl plně vědom své poruchy xxx xxxx (xxx xxx). Soud shledal, že i případě poškozeného je zadostiučinění v podobě náhrady v penězích na místě, ačkoliv si je vědom, že dopady na život poškozené, narušení jeho partnerského, rodinného života a psychickou zátěž, která Shodu s prvopisem potvrzuje Stanislav Králík.

na něj byla kladena, se takto nepodaří plně odčinit. Soud neshledal důvody nepřiznat nárokovanou částku na náhradu nemajetkové újmy v plné výši, tedy v částce 30.000,- Kč, kdy nadto konstatuje, že tato částka rozhodně dle jeho názoru nemůže plně vykompenzovat to, co poškozený vytrpěl a čím si musel společně s poškozenou projít.

53. K trestnímu řízení se dále dle § 43 odst. 3 tr. řádu připojila **poškozená Česká republika - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, s řádně a včas uplatněným nárokem na náhradu škody (č.l. 636-642) ve výši 50.000,- Kč, spočívající v přiznání peněžité pomoci oběti trestného činu, poškozené J. V., a to v souvislosti s trestným činem spáchaným vůči její osobě. Peněžita pomoc v částce 50.000,- Kč byla poškozené J. V. na základě její žádosti přiznána a vyplacena, a tedy nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši vyplacené částky přešel na Českou republiku - Ministerstvo spravedlnosti ČR, a to v souladu s ust. § 33 ObTČ. Jelikož škoda byla v této výši řádně a včas uplatněna a prokázána, nebylo důvodu ji v souladu s právními předpisy nepřiznat, neboť i původně nárokovaná částka na náhradě nemajetkové újmy poškozenou se soudu jevila jako zcela přiměřená.

Poučení

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Městského soudu v Praze. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Praha 7. září 2022

Mgr. Lukáš Slavík v. r.
předseda senátu